

Høringsnotat vedrørende høring om udkast til bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder

Kontor/afdeling
Center for Systemanalyse,
Energieffektivitet og Global
Rådgivning

Dato
13. december 2017

J nr. 2017-6127

PLJ/MLH

Energistyrelsen har afholdt høring om udkast til bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder. Høringen blev afholdt fra den 18. oktober til og med den 8. november 2017.

Høringen vedrørte indførelse af nye regler om krav til netvirksomhedernes opgørelse og afvikling af differencer mellem de indtægter en netvirksomhed har opkrævet til energispareindsatsen og de udgifter, som netvirksomheden har afholdt til gennemførelse af energibesparende aktiviteter, såkaldte energisparedifferencer. Ændringerne af krav til afvikling af energisparedifferencer sker som opfølgning på lov nr. 662 af 8. juni 2017, der giver ministeren bemyndigelse til at udstede regler om netvirksomhedernes energisparedifferencer. Bemyndigelsesbestemmelsen træder i kraft d. 1. januar 2018.

I bekendtgørelsen gennemføres også regulering af net- og distributionsselskabernes energisparemål i overensstemmelse med energispareaftalen og gebyrbetaling.

Høringen har været offentliggjort på høringsportalen.

Udkast til bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder har været sendt i høring hos de myndigheder og organisationer, der er anført i bilag 1 til dette høringsnotat.

Energistyrelsen har modtaget høringssvar fra:

Dansk Industri (DI), Eniig, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), HMN Naturgas A/S (HMN), NGF Nature Energy (NGF), Sekretariatet for Energitilsynet (SET), Dansk Gas Distribution (DGD), Dansk Fjernvarme (DFJ), InteQ Energirådgivning ApS (InteQ), Dansk Energi (DE), De Frie Energiselskaber (DFE) og HOFOR

Energistyrelsen har modtaget høringssvar uden kommentarer fra:

Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Justitsministeriet, Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Datatilsynet, FSR Danske Revisorer

Kommentarer af generel politisk karakter indgår ikke i høringsnotatet. Udover de kommentarer, som er sammenfattet i dette høringsnotat, indeholder høringssvare-

Energistyrelsen

Amaliegade 44
1256 København K

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

ne en række mere tekniske og redaktionelle kommentarer til bekendtgørelsesudkastet. Disse kommentarer vil blive indarbejdet i bekendtgørelsen i relevant omfang, men vil ikke nærmere blive kommenteret i høringsnotatet. Bekendtgørelsen vil herudover indeholde en række mindre ændringer af særligt forståelsesmæssige og lovtekniske hensyn.

Nedenfor redegøres for høringsssvarene fra høringen. Der henvises i øvrigt til de fremsendte hørings svar (bilag 2).

Der redegøres først for hørings svar vedrørende den centrale ændring i bekendtgørelsen, energisparedifferencer og strafbestemmelser samt fastsættelse af energisparemål og gebyrer for 2018. Derefter redegøres for kommentarer der er indkommet til de dele af bekendtgørelsen, der ikke var foreslået ændringer i. Energi styrelsens bemærkninger til høringsssvarene er anført i kursiv i nedenstående.

1. Kommentarer til fastsættelse af regler afvikling af energisparedifferencer samt strafbestemmelse for manglende efterlevelse af reglerne

HMN lægger til grund, at opgørelse og afvikling af differencer i Distributionsvirksomheder sker som hidtil.

DE fremfører, at reglerne i bekendtgørelsen bør afspejle den øvrige lovgivning der findes på området, herunder særligt indtægtsrammebekendtgørelsen. DE konstaterer, at forslaget medfører stramninger af kravene til administration af ordningen, særligt vedrørende regler og frister for afvikling af differencer. Det påpeges, at bestemmelserne pålægger netselskaberne yderligere administrative byrder. DE påpeger særligt, at reglerne om afvikling af differencer er uhensigtsmæssigt formulert, da det i praksis vil være yderst vanskeligt at sikre balance i energisparedifferencerne i det følgende regnskabsår. DE anerkender behovet for at sikre et incitament til at afvikle differencer i kundens favør hurtigst muligt, men vurderer at reguleringen kan medføre større udsving af tarifieringen end nødvendigt.

DE foreslår, at der i forhold til de konkrete tidsmæssige grænser justeres i høringsudkastet, således at der højst må bestå en difference i kundernes favør i tre følgende reguleringsår. Dette svarer til indtægtsrammebekendtgørelsens § 45, stk. 3. I forhold til differencer i virksomhedens favør foreslås det, at der i stedet bruges samme tilgang som i indtægtsrammebekendtgørelsens § 45, hvor der ikke er nogen øvre grænse for, hvor mange år i træk der kan være differencer. I stedet for en periodeafgrænsning bør der fastsættes en øvre beløbsmæssig grænse for, hvor store differencer der kan være i virksomhedens favør. Dette vil gøre differencerne lettere at administrere. Sammenlagt med bestemmelserne om afvikling af energisparedifferencer vil udsigten til bødepålæg give udfordringer med budgetlægning af energispareindsatsen hos selskaberne. DE opfordrer til, at et eventuelt bødepålæg

vil være proportionelt med differencens størrelse. En mulighed kunne være et bånd for acceptabel over-/underdækning, som ikke medfører bødestraf.

Energistyrelsen bekræfter, at ændringen af bekendtgørelsen ikke indfører nye regler om opgørelse og afvikling af differencer for naturgasdistributionsselskaber. Energistyrelsen bemærker til kommentaren fra DE indledningsvist, at det følger af lov nr. 662 af 8. juni 2017 og bemærkningerne i det bagvedliggende lovforslag, at der ikke er lagt op til, at opgørelse og afvikling af differencer inden for energispareområdet behandles på samme måde, som opgørelse og afvikling af differencer uden for energispareområdet, som reguleres af indtægtsrammebekendtgørelsen. Lov nr. 662 lægger således op til, at der på energispareområdet indføres et simple system for opgørelse og afvikling af differencer end uden for energispareområdet.

Energistyrelsen er enig med DE i, at det ikke giver mening at pålægge renter, da energispareordningen hviler på et hvile-i-sig-selv princip. Energistyrelsen understreger, at der ikke er tale om en stramning af reglerne, da der allerede af de nuværende regler, nemlig § 22, stk. 8, 3. pkt., i lov om elforsyning, der ophæves fra 1. januar 2018, fremgår krav om, at energisparedifferencer i kundens favør skal afvikles i det næstfølgende år. Derimod giver bestemmelsen el-selskaberne større fleksibilitet og dermed mulighed for at undgå unødigt store udsving i tariffene, da selskaberne efter de nye regler kan afvikle differencer i eget favør over tre år.

DEs høringssvar giver således ikke anledning til ændringer. Dog er formuleringen om energisparesaldoer i § 25 (høringsudkastets § 24) slettet, da Energistyrelsen vurderede, at formuleringen kunne medføre unødigt forvirring. Ændringen medfører også en præcisering af hvilke overtrædelser af reglerne om afvikling af energisparedifferencer, der straffes, idet straf efter høringsudkastet var knyttet til en energisparedifferencsaldo. Efter Energistyrelsens opfattelse bør det forhold, at der på energispareområdet ikke længere skal opereres med en saldo, gøre reglerne enklere at håndtere for netvirksomhederne. Energistyrelsen påpeger videre, at de foreslåede regler om afvikling af differencer også gælder for afvikling af eventuelle historiske differencer.

Energistyrelsen er enig med DE i, at det er vigtigt, at der fastsættes en retsvirkning ved ikke at overholde reglerne for afvikling af energisparedifferencer. Med præciseringen af bestemmelsen om energisparedifferencer vurderes det dog ikke relevant at fastlægge et "bånd", som foreslået af DE, da reglen fastlægger, at eventuelle differencer i kundens favør skal afvikles i næstkommende år, men derimod ikke at saldoen for over-/underdækning i kundens favør skal være 0 ved udgangen af det næstkommende år.

Energistyrelsen bemærker desuden, at det vil være domstolene, der fastlægger den konkrete bødestraf ved overtrædelse af bestemmelsen.

Fastsættelse af energisparemål og gebyr for 2018.

NGF, HMN samt DFJ påpeger, at de energisparemål, der fremgår af bekendtgørelsens bilag 1, ikke er retvisende.

Det fremgår af energispareaftalen, at energisparemålene for 2018 skal fastsættes på baggrund af energistatistik 2016. Som det fremgik af høringsbrevet, var energistatistikken ikke udkommet på tidspunktet for høringen. Energistyrelsen har primo december 2017 foretaget årlig regulering af energisparemål i bilag 1 til bekendtgørelsen samt § 27 om størrelsen af gebyrer for 2018 på baggrund af energistatistik 2016, som blev offentliggjort den 30. november 2017.

2. Kommentarer til andre dele af bekendtgørelsen, der ikke indgik i høringens ændringsforslag

2.1. Kommentarer til kapitel 1: Formål, anvendelsesområde og definitioner

HMN, NGF og DFJ anfører, at definitionen af kollektive anlæg i § 2, stk. 1, nr. 16, er i uoverensstemmelse med energispareaftalen.

Energistyrelsen har foretaget en ændring af § 2, stk. 2, nr. 6, for at imødekomme bemærkningen.

2.2. Kommentarer til kapitel 3: Realisering af energibesparelser

Eniig gør opmærksom på, at der er uoverensstemmelse mellem de i bilag 4 nævnte brændværdier og de brændværdier, der nævnes i energispareaftalen, som henviser til de brændværdier, som fremgår af Energistyrelsens årlige energistatistik. Eniig anbefaler, at der benyttes de brændværdier, der følger af bilag 4, da de følger af et EU-retligt krav, samt at energistatistikken konsulteres, hvor der ikke er oplyst en specifik værdi i bilaget.

HOFOR ønsker, at § 7, stk. 8, ændres, da slutbrugeren bør orienteres, hvis en energibesparelse overdrages fra et net- eller distributionsvirksomhed til en anden.

DJF fremfører, at ordlyden i § 8, stk. 1, nr. 3, ikke er i overensstemmelse med energispareaftalens afsnit 10.9.1.

SET påpeger, at det bør præciseres i § 10, stk. 2, at net- og distributionsselskaberne har pligt til at sikre, at skriftlig dokumentation om energibesparelsen også skal stilles til rådighed for SETs tilsyn. SET ønsker ligeledes præciseret, at selskabernes

kvalitetssikringssystem, jf. § 10, stk. 3, også skal omfatte kvalitetssikring af opgørelse af omkostninger.

Energistyrelsen bemærker, at energispareaftalen af 16. december 2016 fastlægger, at energibesparelserne skal opgøres med udgangspunkt i de brændværdier, som fremgår af den danske energistatistik. Baggrunden herfor er bl.a., at det er energiforbruget i energistatistikken, som er grundlaget for beregning af de årlige energispareforpligtelser, og at dette forbrug er beregnet ud fra brændværdierne i statistikken. Den væsentligste forskel knytter sig til naturgas, hvor der i energistatistikken bruges nedre brændværdi, hvorimod der i bilag 4 anvendes øvre brændværdi. Danmark korrigerer herfor ved rapportering til EU-Kommissionen.

Energistyrelsen påpeger, at energispareaftalens bestemmelser ikke medfører, at slutbrugeren skal orienteres, hvis et net- eller distributionsvirksomhed overdrager energibesparelsen til en anden net- eller distributionsvirksomhed. Energistyrelsen foretager således ikke den af HOFOR ønskede ændring.

Energistyrelsen har ændret § 8, stk. 3, for at imødekomme DFJs kommentar. På baggrund af SETs bemærkninger er der fortaget ændring af § 10, stk. 2, og der er indsat en ny bestemmelse vedr. kvalitetssikring af omkostninger i § 17, stk. 3.

DFE har fremsendt et høringssvar, der er enslydende med høringssvar tidligere fremsendt i forbindelse med høringen af den nuværende energisparebekendtgørelse, der trådte i kraft 30. juni 2017. I høringssvaret er genfremsat en række generelle kritikpunkter af ordningen.

Energistyrelsen bemærker overordnet til DFEs høringssvar, at der i energisparebekendtgørelsen, der trådte i kraft d. 30. juni 2017 blev indarbejdet en række skærpede bestemmelser om tilsyn med selskaberne og krav til selskabers håndtering af energispareforpligtelsen samt bestemmelser om hvilke opgaver, der påhviler Energistyrelsen henholdsvis SET som tilsynsmyndighed. Rigsrevisionen har d. 6. september 2017 offentliggjort en rapport med kritik af den hidtidige administration af ordningen. Energistyrelsen henviser til energi-, forsynings- og klimaministerens svar til Folketinget på Rigsrevisionens kritik af 13. november 2017, og forholder sig ikke yderligere i dette høringssvar til DFEs generelle kritik af ordningen.

2.3. Kommentarer til kapitel 4: Samarbejde om energispareaktiviteter mellem net- og distributionsvirksomheder

HOFOR mener, at bestemmelsen i § 11, stk. 2, ikke giver mening for naturgasselskaberne.

Energistyrelsen bemærker, at naturgasselskaberne også har et samarbejdsorgan og dermed opfylder kravet i § 11, stk. 2.

DFJ foreslår, at den årlige samkøring af energisparesager med henblik på kontrol for dobbelttælling af energibesparelser, der er aftalt i energispæraftalen, indskrives i bekendtgørelsen. Desuden foreslår DFJ, at det er Energistyrelsen selv, der gennemfører samkøringen

Energistyrelsen bemærker, at det i energispæraftalen er aftalt, at energiselskaberne foretager den omtalte samkøring. Det er Energistyrelsens vurdering, at såfremt energiselskaberne skal pålægges et krav om samkøring af deres energispæaresager, vil det kræve udtrykkelig lovhjemmel. Energistyrelsen oplyser videre, at der på regeringens lovprogram er optaget et forslag til ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning i februar II 2018 til ikrafttrædelse d. 1. juli 2018. Lovforslaget er i høring frem til d. 15. december 2017. Lovforslaget skal bl.a. sikre den fornødne hjemmel til at gennemføre samkøringen.

2.4. Kommentarer til kapitel 6: Økonomi, regnskabsførelse rapportering m.v.

DFE påpeger at der bør sikres bedre lovgivningsmæssige muligheder for SET til at gennemføre kræve kontrol af markedsmæssigheden af aftaler indgået under ordningen. DFE kritiserer endvidere, at SET ikke kan underkende en ikke markedsmæssig omkostning helt eller delvist.

Energistyrelsen understreger, at der følger af forsyningslovene, at aftaler, herunder om realisering af energibesparelser, skal indgås på markedsmæssige vilkår. Det betyder, at SET har hjemmel til at afvise omkostninger, hvor der ikke er dokumentation for, at aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår. Energistyrelsen oplyser videre, at der på regeringens lovprogram er optaget et forslag til ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning i februar II 2018 til ikrafttrædelse d. 1. juli 2018. Lovforslaget er i høring frem til d. 15. december 2017. Lovforslaget skal bl.a. sikre, at SET får mulighed for at stille yderligere krav til dokumentationen for markedsmæssighed af aftaler indgået under ordningen.

SET har indgivet et omfattende høringssvar, der omhandler de bestemmelser, som SET fremadrettet fører tilsyn med. Energistyrelsen og SET har på baggrund af høringssvaret i høringsperioden haft dialog om udformningen af bestemmelserne.

På baggrund af dialogen med SET om deres fremadrettede tilsyn med ordningen, er der fortaget præciseringer og rettelser i §§ 19-20 og §§ 23-24.

DFJ bemærker, at det bør fremgå af bekendtgørelsen, at energispæbidrag ikke skal opkræves af energiarter, der bruges i produktion, der ikke er omfattet af energispæraftalen. Eksempelvis skal fjernvarmeselskaber ikke betale energispæbidrag til el og naturgas, der benyttes til fjernvarmeproduktion, da fjernvarmeforbrugere ellers betaler en uforholdsmæssig stor andel af energispæindsatsen.

Energistyrelsen bemærker, at spørgsmålet om hvilke energiforbrug i fjernvarme-produktionen, der skal opkræves energisparebidrag, er et spørgsmål om elnetvirksomheders og naturgasdistributionsselskabers tarifiering af deres kunder. Reglerne for denne tarifiering findes ikke i energisparebekendtgørelsen men i andre regler, herunder elforsyningsloven. Energistyrelsen finder derfor ikke, at der umiddelbart kan optages regler herom i energisparebekendtgørelsen. Energistyrelsen vil kontakte DFJ for en nærmere afklaring af evt. udfordringer på dette område.

2.5. Kommentarer til kapitel 7: Betaling af gebyrer

DGD opfordrer til, at gebyrerne for Energistyrelsens og SETs tilsyn med ordningen fastsættes på baggrund af de relative omkostninger ved at føre tilsyn med energispareordningen for de enkelte brancher. DGD og DE mener ligeledes, at oliebranchen også burde betale gebyr.

Den nuværende gebyropkrævning er i overensstemmelse med den bemyndigelse, til opkrævning af gebyrer til Energistyrelsens og SETs opgaver vedrørende energispareordningen, som fremgår af forsyningslovene, senest ændret ved lov nr. 1399 af 5. december 2017. Der er ikke lovmæssig hjemmel til, at opkræve energisparegebyr for oliebranchen. Dette skyldes, at olieselskabernes energispareindsats alene beror på en frivillig aftale og ikke er reguleret ved lov. Tilsynet med oliebranchens energispareindsats finansieres i stedet af Energistyrelsens generelle driftsmidler.

2.6. Kommentarer til kapitel 8: Tilsyn og påbud m.v.

SET anfører, at der er en række henvisningsfejl i § 33, og at der generelt er et behov for at kvalitetssikre bestemmelserne i § 33 om SETs mulighed for at pålægge net- og distributionsselskaberne at ændre deres regnskabsførelse samt bortfald om mulighed for dækning af omkostninger til energispareaktiviteter.

Efter dialog med SET i løbet af høringsperioden, er § 33 nyaffattet.

Høringsliste til brug for høring om udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgas-distributionsselskaber

Kontor/afdeling
Center for Systemanalyse,
Energieffektivitet & Global
Rådgivning

Dato
18. oktober 2017

J nr. 2017-6127

PLJ/MLH

DUT-høring

Danske Regioner
Kommunernes Landsforening

Ministeriel Høring

Beskæftigelsesministeriet
Bygningsstyrelsen
Det Økonomiske Råds Sekretariat
Domstolsstyrelsen
Energinet
Erhvervsministeriet
Erhvervsstyrelsen
Finansministeriet
Forsvarsministeriet
Fødevarestyrelsen
Justitsministeriet
Miljø- og Fødevarerministeriet
Miljøstyrelsen
Landbrugs- og Fiskeristyrelsen
Naturstyrelsen
Natur- og Miljøklagenævnet
Nordsøenheden
Nævnenes Hus
Skatteministeriet
Slots- og Kulturstyrelsen
Statsministeriet
Styrelsen for Forskning og Uddannelse
Sundheds- og Ældreministeriet
Trafik-, Bygge- og Boligministeriet
Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen
Uddannelses- og forskningsministeriet
Udlændinge- og Integrationsministeriet
Økonomi- og Indenrigsministeriet

Energistyrelsen

Amaliegade 44
1256 København K

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Ikke-ministeriel høring

Advokatrådet - Advokatsamfundet
Akademisk Arkitektforening
Ankenævnet på Energiområdet
Antenneforeningen Vejen
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
Biofos A/S
Bornholms Energi og Forsyning
Brancheforeningen for Biogas
Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme
Brancheforeningen for Husstandsvindmøller
Branchen for Forbrugerelektronik
Bryggeriforeningen
Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet)
Byggecentrum
Byggeskadefonden
CO-industri
Copenhagen Merchants
DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond)
DANICA RESOURCES APS
Danmarks Almene Boliger (BL)
Danmarks Jægerforbund
Danmarks Naturfredningsforening
Danmarks Rederiforening
Danmarks Tekniske Universitet (DTU)
Danmarks Vindmølleforening
Danoil Exploration A/S
Dansk Affaldsforening
Dansk Arbejdsgiverforening (DA)
Dansk Biotek
Dansk Byggeri
Dansk Center for Lys
Dansk Ejendomsmæglerforening
Dansk Energi
Dansk Erhverv
Dansk Facilities Management (DFM)
Dansk Fjernvarme
Dansk Gartneri
Dansk Gas Distribution
Dansk Gas Forening
Dansk Gasteknisk Center (DGC)
Dansk Geotermi Aps
Dansk Industri

Dansk Miljøteknologi
Dansk Shell A/S
Dansk Solcelleforening
Dansk Standard
Dansk Transport og Logistik (DLTL)
Dansk Varefakta Nævn
Dansk Ventilation
Danske Advokater
Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK
Danske Maritime
Danske Udlejere
DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening)
DANVAK
Datatilsynet
De frie Energiselskaber
DEA Deutsche Erdoel AG
Debra - Energibranchen
DELTA Dansk Elektronik
Det Økologiske Råd
DI – Organisation for erhvervslivet
Dommerfuldmægtigforeningen
DONG Energy A/S
DTU – Institut for Vindenergi
DTU – Myndighedsbetjening
E.ON Danmark A/S
Energi- og olieforum.dk
Energiforbrugeren
Energiforum Danmark
Energiklagenævnet
Energisammenslutningen
Energitilsynet
Eniig
Eurowind Energy A/S
EWE Energie AG
Fagligt Fælles Forbund (3F)
Finansrådet
Fjernvarme Fyn
Fonden Kraka
Forbrugerrådet Tænk
Forenede Danske El-bilister (FDEL)
Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA)
Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA)
Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI)

Foreningen Danske Kraftvarmeværker
Foreningen for Slutbrugere af Energi
Frederiksberg Kommune
FSR Danske revisorer
Green Network
Greenpeace
GreenTech Advisor
GreenWays
GTS (Godkendt Teknologisk service)
Havarikommissionen
Hess ApS
HJ-ENERGI
HOFOR A/S
HOFOR Fjernkøling A/S
HOFOR Vind A/S
Håndværksrådet
HMN Naturgas A/S
Ingeniørforeningen i Danmark (IDA)
Institut for produktudvikling (IPU)
Intelligent Energi
IT-B Branchen
Kalk- og Teglværksforeningen (bygitegl.dk)
Kamstrup A/S
Kjærgaard A/S
KlimaEnergi A/S
Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark)
Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen
Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen
Københavns Kulturcenter
Københavns Universitet
Landbrug & Fødevarer
Landsbyggefonden
Landsforeningen af Solcelleejere
Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller
LCA Center
Miljøpartiet De Grønne
Mærsk Drilling
Mærsk olie og Gas A/S
Maabjerg Energy Center - MEC
NEAS Energy A/S
NGF Nature Energy
NOAH Energi og Klima
Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi
Noreco

Offshoreenergy.dk
Olie Gas Danmark
Partnerskabet for Brint og Brændselsceller
Plastindustrien
Realkreditforeningen
Reel Energi Oplysning (REO)
SE
SEAS-NVE
Solar Elements A/S
Solar Lightning Consultants ApS
Solenergi Danmark A/S
Spyker Energy ApS
Statens ByggeforskningsInstitut
Statoil A/S
Statoil Refining Denmark A/S
Syd Energi
Tekniq
Teknologisk Institut
TREFOR
Varmepumpefabrikantforeningen
Vattenfall A/S
Vedvarende Energi
VELTEK – VVS- og EI-Tekniske Leverandørers Branche forening
Verdens Skove
Vestas Wind systems A/S
Vindenergi Danmark
Vindmølleindustrien
Wintershall Nordszee B.V.
WWF Verdensnaturfonden
Økologisk Landsforening
Østkraft
Aalborg Portland A/S
Aalborg Universitet
Aarhus Universitet
Solar Lightning Consultants ApS
Dansk Solcelleforening

Energistyrelsen - Sendt på mail til: plj@ens.dk

DE FRIE ENERGISELSKABER

Rymsgade 3, 3F
2200 København N

M: +45 25 46 98 29

E: jm@defrieenergisekskaber.dk

W: www.defrieenergisekskaber.dk

København den 9. november 2017

Vedr: Bekendtgørelse om energispareydelser i monopolselskaber

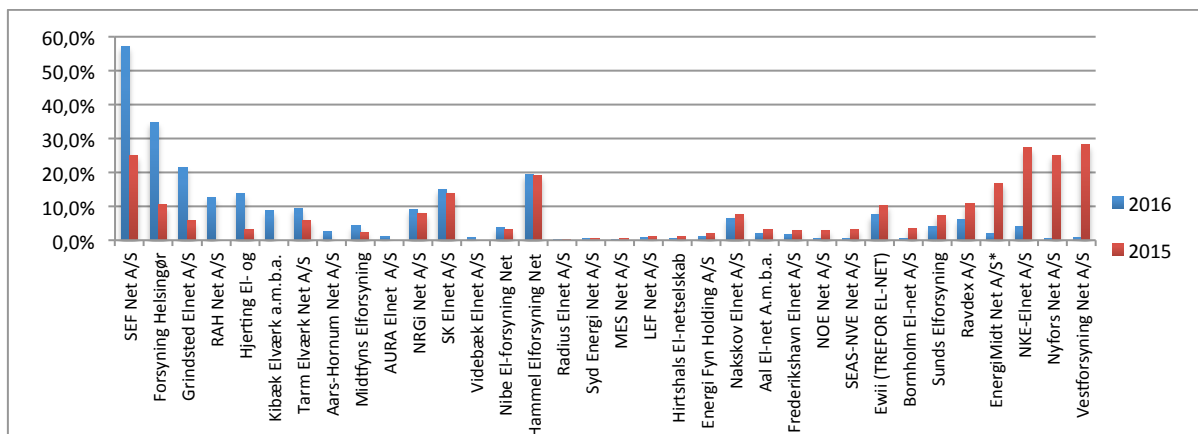
De Frie Energisekskaber (DFE) takker for muligheden for igen at blive hørt i forbindelse med bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder. Bekendtgørelsen, som den fortsat foreligger er efter DFE's vurdering fortsat EU retsstridig. Udkastet er, lige såvel som den eksisterende aftale om energibesparelser, i strid med såvel direktiv 2012/27/EU, "El-direktivet", som direktiv 2004/8/EC og 2006/32/EC samlet "Energieffektivitetsdirektivet". Derfor fastholder vi vores høring, som vi tidligere har indgivet. Dog vil vi gerne gentage essensen med en række praktiske eksempler fra Energitilsynets seneste benchmark. Høringssvaret er struktureret som følger:

1. Indledning: Svag regulering og svagt tilsyn medfører nul compliance
2. Opgavevaretagelse og realisering udliciteres til samme selskab (kapitel 2, §5)
3. Konkrete bemærkninger til bekendtgørelsens paragraffer
4. Afrunding

Ad 1. Indledning: Svag regulering og svagt tilsyn medfører nul compliance

Aftaleindgåelse med netselskaberne er ikke den bedste og billigste løsning. Selskaberne er ikke bedst. Det dokumenterer Energistyrelsens egne stikprøver, der viser fejl i mellem 27-45 pct. af projekterne uanset evalueringsmetode hen over de seneste 6 år. Selskaberne heller ikke billigst. Det dokumenter Energitilsynets årlige benchmark (2017), der også for 2016 konkluderer, at selskaberne sjuster så meget med indberetningerne, at data ifølge tilsynet ikke kan betragtes som valide. Eksempelvis har selskaberne indrapporteret et samlet fald i administrationsomkostningerne på ca. 20 mio. kr. fra 2015-2016. Administrationen er altså reduceret med ca. 1/3 del uden, at hverken dokumentationskrav til eller aktiviteten i selskaberne er faldet tilsvarende. Dette burde i sig selv føre til øget tilsyn samt en fuld bagudrettet økonomisk revision af tidligere års indberettede administrationsomkostninger, samt evt. justering af regulering:

Figur 1. Administrationsomkostninger som andel af de samlede omkostninger (2015-2016).

Kilde: Energitilsynet (2016, 2017).

Netselskabernes primære begrundelse for den sjuskede indrapportering er, at de ikke holder omkostningerne adskilt, og at de har udliciteret med administration. Det er belejligt, da selskaberne med henvisning til at de har outsourcet opgaven til deres søsterselskab, nu ser ud til at kunne undslippe ethvert tilsyn med deres pengeforbrug til administration, fordi tilsynet efter granskning må erklære, at indberetningerne ikke er "valide".

Set i et forbruge- og samfundsøkonomiske perspektiv er det ugunstigt, at selskaberne ved at indsende dårlige data fortsat kan bruge penge uden, at der kan gennemføres et transparent og gennemsigtigt tilsyn med pengeforbruget. I enhver henseende er det i forvejen uhyre begrænset, hvad netselskaberne overhovedet skal indberettet vedrørende deres pengeforbrug. Der er tale om to poster: 1. Administration og 2. Øvrige omkostninger. Har man virkelig så lidt styr på, hvornår man laver rådgivning om isolering og rørskåle ude hos en kunde – og hvornår man indberetter sager til myndighederne og foretager kontrol, at man ikke kan dele udgiftsbilagene op i to forskellige kasser? Der er tale om indberetning ud fra en ekstremt simpel kontoplan. Det må siges at være et meget enkelt krav, som bestemt må følges til dørs – ikke mindst fordi det også er meget enkelt at stille krav herom i et udbudsmateriale: Adskil jeres omkostninger på to poster på baggrund af dokumenterbare omkostningsbilag. Det er den gennemsigtighed, der kræves, når man forvalter 1,5 mia. kr. af energikundernes penge.

Slap regulering giver tilsyneladende ikke tilsynet mulighed for at sætte ind overfor de netselskaber, der udnytter hullerne i lovgivningen – også de huller, der i kroner/ører, er væsentligt større end eksemplet her ovenfor med administration. Således bør ethvert forsøg på at undgå præcise indberetninger og reel gennemsigtighed bremses. Sjusk skal ikke medføre mindre tilsyn. Sjusk skal medføre tættere tilsyn. Dernæst skal sjusk også føre til en mere præcis regulering samt sanktioner, der understøtter et reelt incitament til at overholde lovgivningen.

Ad 2. Opgavevaretagelse og administration udliciteres til samme selskab (Kap. 2, §5)

Grundlaget for, at ministeren indgår aftale med net- og distributionselskaber er, staten vil sikre en objektiv og neutral tildeling af tilskud og tilskudsforvaltning. Begrundelsen for ikke at give den på lige vilkår til alle handelselskaber er, at der vil opstå risiko for spekulation, snyd mv., hvis kommercielle interesser skal løfte opgaven – og at de både må lave rådgivning og administrere ordningen.

§5 i den nye bekendtgørelse slår fast, at "*Net- og distributionsvirksomhederne kan udføre opgaverne efter dette kapital selv, i fællesskab med andre net- og distributionsvirksomheder eller ved aftale med en eller flere aktører*".

Her er der brug for en præcision. Håndtering af energispareordningen er delt op i to primære opgaver i aftalen:

1. Realisering af besparelser/udførelse/rådgivning/køb af energibesparelser mv.

Altså det vil sige opgaver som isolering, biogasanlæg, køb af energibesparelser, salg af energibesparelser, markedsføring, aftaleindgåelse, opfølgning overfor forbrugeren, dokumentation af besparelser osv.

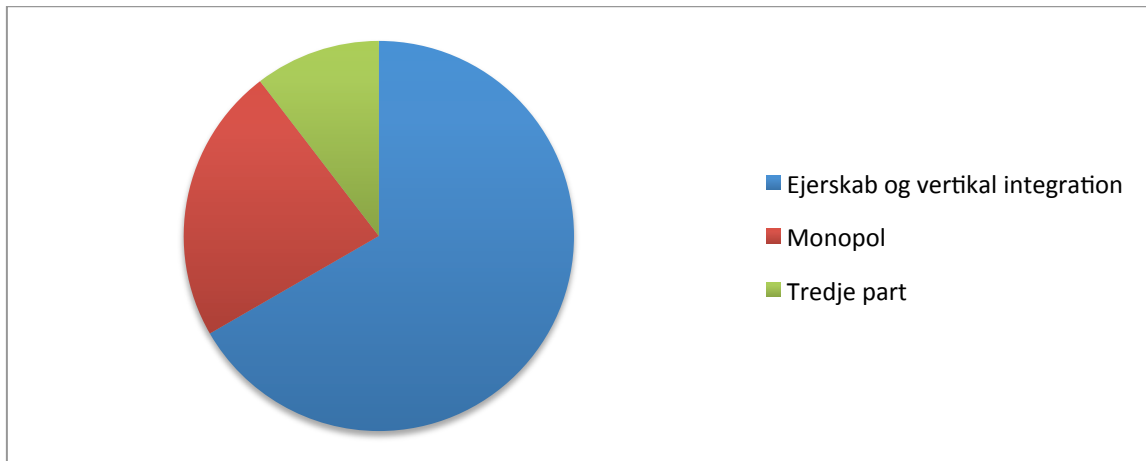
2. Administration/forvaltning/kontrol/audit/tilskudsudbetaling mv.

Det vil sige opgaver som kontrol med projekter som man køber eller sælger, indberetning til myndighederne, dialog omkring stikprøver, administration og udbetaling af tilskud osv.

Der er således tale om to helt forskellige typer af opgaver. Pointen med, at staten indgår aftale med net- og distributionselskaberne om energispareaktiviteter er, at **Administration/forvaltning/kontrol/audit/tilskudsudbetaling mv.)** skal foregå adskilt fra selve opgaven med **realisering/udførelse/rådgivning/køb af energibesparelser mv.** Sådan blev aftalen indrettet for bl.a. for at sikre, at monopolerne agerer neutralt, og at staten på forbrugernes vegne undgår enhver risiko for at et monopol giver deres egne concernforbundne søsterselskaber særlige fordele – herunder både økonomiske og leverancemæssige fordele. Tillid til det neutrale monopolens objektivitet er en nøgle til at få de kommercielle markeder til at fungere på et "level playing field", sådan som også EU-lovgivningen foreskriver.

Problemet er, at netselskaberne for langt hovedpartens vedkommende ikke er andet end en tom skal ift. energispareordningen. Straks netselskaberne har underskrevet aftalen med ministeren går 70 pct. af elselskaberne direkte over til deres vertikalt integrerede handelsselskab eller til et kommercielt selskab, som de ejer i forening med andre netselskaber (Scan Energis ejerkreds samt Læsø Forsyning). Her placerer netselskaberne ikke bare opgaven om **realisering/udførelse/rådgivning/køb af energibesparelser mv.** men også samtidig opgaven om **Administration/forvaltning/kontrol/audit/tilskuds-udbetaling/klagebehandling mv.** Fordelingen blandt netselskaberne ser således ud:

Figur 2. Hvem administrerer energispareordningen for monopolselskabet? (2017)

Kilde: Aktindsigt, dialog med netselskaberne og netselskabernes hjemmesider (2017)

Således har **blandt andre** følgende elnetselskaber en fuldstændig funktionsmæssig og organisatorisk sammenblanding tilskudsudbetaling, egenkontrol, audit, udførelse, administration, køb og salg af energibesparelser mv.:

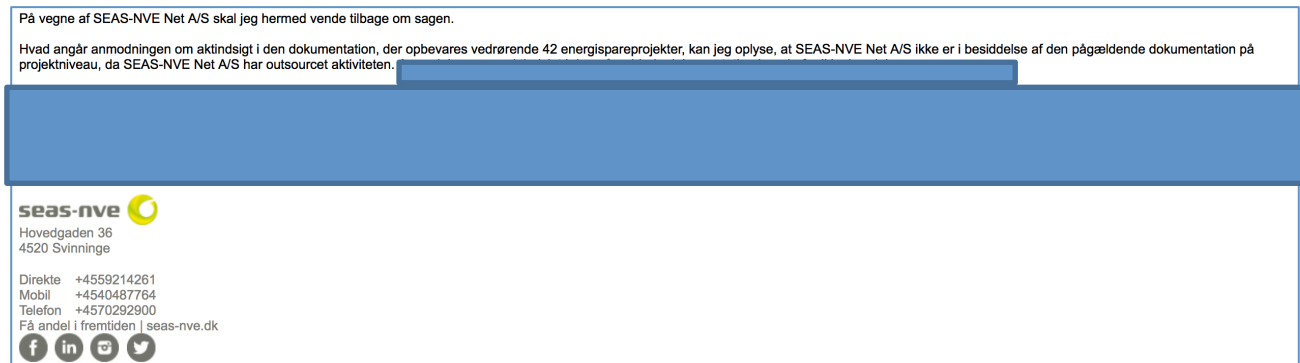
- Energi Fyn Elnet (koncernforbundet til Energi Fyn-koncernen)
Her udfører vertikalt integreret kommercielt selskab opgaverne for Energi Fyn Elnet.
- TREFOR Elnet (koncernforbundet til EWII-koncernen)
Her udfører vertikalt integreret kommercielt selskab opgaverne for TREFOR Elnet.
- N1 (Koncernforbundet til Eniig-koncernen)
Her udfører vertikalt integreret kommercielt selskab opgaverne for N1.
- Syd Energi Net (Koncernforbundet til SE-koncernen)
Her udfører vertikalt integreret kommercielt selskab opgaverne for Syd Energi Net.
- SEAS NVE Net (Koncernforbundet til SEAS NVE-koncernen)
Her udfører vertikalt integreret kommercielt selskab opgaverne for SEAS NVE Net.

Der er således ingen adskillelse mellem energispareaktiviteterne ude i virkeligheden, idet det er de kommercielle vertikalt integrerede selskaber samt selskaber som netselskaberne har fuld kontrol over, der har alle opgaver såvel som alle fordele – økonomisk og markeds-mæssigt. Netselskaberne er en tom skal og har ingen funktioner. I tillæg hertil har der hos ingen af disse selskaber været afholdt udbud af den administrations- og myndighedsopgave, der knytter sig til energispareordningen vedr. **Administration/forvaltning/kontrol/audit/tilskuds-udbetaling/klagebehandling.** Som dokumenteret ved selskabernes egen indberetning til Energitilsynet for alle årene, så kunne kunderne spare

millioner, hvis selskaberne kiggede på benchmark og lod opgaven løse der, hvor den kunne løses bedst og billigst. Ved et åbent udbud, hvor alle selskaber med speciale i administration kunne byde, kunne opgaven sandsynligvis løses endnu billigere.

2.1. Eksempel på hvordan netselskabet favoriserer sit eget kommercielle vertikalt integrerede selskab

Hermed et par eksempler på, hvad dette betyder for et elhandelsselskab som SEAS NVE Strømmen, som udfører begge opgavetyper for det koncernrelaterede søsterselskab SEAS NVE Net. Helt lavpraktisk så har SEAS NVE Net intet med Energispareordningen at gøre. Dette dokumenteres med nedenstående mail:

Det er det vertikalt integrerede selskab SEAS NVE Strømmen, der både sælger el, gas og energibesparelser, som også varetager opgaven overfor myndighederne i forhold til administration, audit, kontrol, indberetning, klagebehandling osv. Den opgave har SEAS NVE Strømmen fået uden udbud.

Lavpraktisk betyder det, at SEAS NVE Strømmen skal udbetale tilskud til de af deres direkte konkurrenter, der er på markederne for el, gas og energibesparelser. Sådan er det fordi produkterne bundles, dvs. at de sælges sammen på tværs af produkttyper. SEAS NVE Strømmen bestemmer egenhændigt hvilken markedsandel selskabet selv får, og har samtidig stor indflydelse på, hvor stor markedsandel, deres konkurrenter kan få, idet det jo er SEAS NVE Strømmen, der udbetaler tilskuddet. De kan i den forbindelse også diskriminere på kravene til besparelser og deres dokumentation. Og hvis et selskab, en kunde eller erhvervsvirksomhed vil klage over konkurrenceforvridning eller dårlig behandling hos SEAS NVE Strømmen, så er det også SEAS NVE Strømmen, de skal klage til eller henvende sig til. Selskabet skal altså klagebehandle sig selv – også når det gælder snyd for millioner i forbindelse med fejlagtige projekter omkring hulmursisolering, sådan som bl.a. DR Nyheder gennem flere år nu har afdækket. Når SEAS NVE Strømmen laver audit – som de skal en gang om året – så skal de altså også vurdere om de tilskud, som de har udbetalt til sig selv er udbetalt korrekt. Og om de projekter, som de selv har lavet, er udført korrekt – eller om de eks. skal nedjustere en mængde godkendte kWh.

Det er misbrug af dominerende stilling. Det begrænser konkurrencen, virker konkurrenceforvridende, og det giver ikke noget klart billede af, at krav om selskabsadskillelse er overholdt.

2.2. Eksempel på hvad ulovlig krydssubsidiering koster i kroner og ører

Aktiviteterne på energimarkedet er tæt strategisk sammenvævede: Når der sælges el og gas, så sælges der ofte også energibesparelser. Lad os tage et eksempel fra 2015.

Her realiserer SEAS NVE Strømmen 334 GWh. I 2013, 2014 og 2015 år har SEAS NVE ligget 2,7-4 ører/kWh over det årlige landsgennemsnit i Energitilsynets benchmark baseret på samtlige netselskaber. Deloitte dokumenterer i deres analyse af energispareordningen (2015) på et 95 pct. signifikansniveau, at overprisen, når et elnetselskab har outsourcet hele energispareopgaven til et koncernrelateret selskab er 4,7 øre /kWh. Overprisen mellem SEAS NVE Net og SEAS NVE Strømmen er dermed formentlig i størrelsesordenen 16,7-26,7 mio. kr. årligt – og her beregnet alene på

2015. I løbet af 2013-2015 vurderes overprisen (-alene vurderet på prisindberetningerne til Energitilsynet) altså været på helt op mod 50 mio. kr.

Dette er midler, som intet andet kommercielt selskab i markedet for el, gas eller energibesparelser har været i nærheden af at få adgang til. Det er midler, som SEAS NVE Strømmen har adgang til, fordi SEAS NVE Net har placeret alle opgaver hos det vertikalt integrerede handelselskab – det gælder opgaverne omkring:

1. *Realisering/udførelse/rådgivning/køb af energibesparelser mv.*
2. *Administration/forvaltning/kontrol/audit/tilskudsudbetaling mv.*

En anden måde at vurdere det økonomiske omfang på er, SEAS NVE Strømmens regnskabs resultat: I 2015 præsterer SEAS NVE Strømmen et resultat før finansielle poster på -3,1 mio. kr. Selskabet er med andre ord helt afhængig af at kunne tage den overpris og at få den økonomiske fordel, som Energispareordningen udgør for elhandelselskabet. Alternativet havde været et bragende underskud i den konkurrenceudsatte kommercielle forretning.

Med andre ord kan der spekuleres i aftalen og de økonomiske fordele, som netselskabernes aftale kan begunstige deres kommercielle søsterselskaber med. Det er i aftalens tilrettelæggelse og ånd, at de to opgaver skal være adskilt. Det fremgår tydeligt af aftalen: Netselskaberne er forpligtet part, men de må ikke løse rådgivningsopgaven – ergo var tanken ikke, at de skulle foretage forretningstekniske indretninger, der gjorde det muligt alligevel at løse opgaverne i det samme selskab. Med henvisning til Rigsrevisionens kritik af Energispareordningen (september - 2017) manifester bekendtgørelsen således et effektivt et hul for krydssubsidiering, hvor aftaler kan indgås med kunstigt opskruede fortjenester til følge, og hvor den opskruede fortjeneste ved den ikke konkurrenceudsatte samhandel forbliver i koncernen. Dermed udnytter netselskaberne deres dominerende stilling og bidrager effektivt til at konkurrenceforvride konkurrenceudsatte markeder – og bekendtgørelsen får dermed ikke bremset for mulig ulovlig krydssubsidiering.

2.3. Markedsmæssighed.

I forlængelse af ovennævnte har vi noteret os, at Sekretariatet for Energitilsynet (SET) i sit høringssvar til den tidligere høring har anført følgende:

”Sekretariatet for Energitilsynet finder det hensigtsmæssigt, at der i energisparebekendtgørelsen i stedet for henvisninger til sektorlovenes bestemmelser om markedsmæssighed fastsættes bestemmelser, hvorefter det gøres til en betingelse for virksomhedernes omkostningsdækning, at virksomhederne har udarbejdet skriftlig dokumentation for, at priser og vilkår er markedsmæssigt fastsat, i hvert fald for koncerninterne ydelser, og at konsekvensen af manglende eller utilstrækkelig dokumentation er, at Energitilsynet træffer afgørelse om, at omkostningerne fastsættes til gennemsnitsprisen for branchens omkostninger pr. sparet kWh i det forudgående år.”

Af høringsbemærkningerne har vi konstateret, at ministeriet ikke mener, der er hjemmel hertil, og at SET på denne baggrund efterspørger, at denne hjemmel sikres ved en lovændring. Hertil svarer Ministeriet:

”Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet bemærker, at der allerede fremgår et dokumentationskrav af forsyningslovenes bestemmelser. Efter el- og naturgasforsyningslovene skal net- og distributionsvirksomhederne ved indgåelse af alle aftaler på indgåelsestidspunktet udarbejde materiale, der kan danne grundlag for at bedømme markedsmæssigheden af priser og vilkår, og efter varmforsyningsloven skal virksomhederne udarbejde selv samme, men blot for alle væsentlige aftaler.”

Det er De Frie Energiselskabers opfattelse, at **dette ønske fra SET om en klar hjemmel til at kræve specifikt skriftlig dokumentationsmateriale udarbejdet bør efterkommes**. Tilsynet med markedsmæssighed har hidtil ikke fundet sted eller været utilstrækkeligt. Når tilsynsmyndigheden nu efterlyser bedre værktøjer for at kunne udføre sin virksomhed må dette ønske efterkommes. Energispareordningen er en ekstremt lukrativ forretning for de koncernforbundne el-

selskaber, hvor store og ikke-markedsmæssige avancer kan tjenes i selskaber i samme gruppe som netselskaberne, sådan som vi har eksemplificeret det ovenfor.

Ordningen er i dag fuldstændig fritaget for konkurrence, idet konkurrencen afskærmes effektivt - og med en ikke-fungerende benchmarking som eneste forsøg på at værn, så har der intet effektivt værn været mod misbrug. Det samme gælder de sjuskede indberetninger, som elselskaberne har foretaget igen for 2016, som beskrevet ovenfor.

Der er behov for at selskaberne skal rette ind, hvorfor vi støtter SET's ønske om at kræve klar hjemmel.

Løsning:

- **Opgaverne skal være adskilt:** Det skal ikke være muligt at placere begge opgaver (administration og udførelse) i samme selskab, idet fundamentet for hele aftalekonstruktionen netop er adskillelse.
- **Udbud:** Opgavevaretagelse skal sendes i udbud. Det er reelt den eneste måde markedsmæssig kan sikres på.
- **Efterkom SETs ønske om at skabe klar hjemmel:** En effektiv kontrol og tilsynsbeføjelse kan være et lille skridt på vejen mod at opnå markedsmæssighed i ordningen.

Ad 3. Konkrete bemærkninger til bekendtgørelsens paragraffer

Som nævnt i indledningen er bekendtgørelsen, som den foreligger i udkast er efter DFE's vurdering fortsat EU retsstridig. Udkastet er, lige såvel som den eksisterende bekendtgørelse, i strid med såvel direktiv 2012/27/EU, "EI-direktivet", som direktiv 2004/8/EC og 2006/32/EC samlet "Energieffektivitetsdirektivet".

Kapitel 3 - §§ 7- 10

Netselskaberne gives fortsat fuldstændig valgfrihed med hensyn aftaleparten og vilkårene, når det kommer til realisering af besparelserne (fuld metodefrihed). Et netselskab kan således fortsat indgå aftaler med de parter det måtte passe den om at gennemføre energibesparelsesaktiviteterne (§10). Der stilles ikke noget krav om offentligt udbud eller lignende til at sikre de mest konkurrencedygtige besparelser. Aftalerne kan således også fortsat indgås med netselskabets vertikalt integrerede kommercielle koncernvirksomheder sådan, at kunstigt opskruede fortjenester ved den ikke konkurrenceudsatte samhandel forbliver i koncernen.

Der er fortsat ikke sikret nogen transparens. Iht. §11 kan netselskaberne fortsat lade en ekstern aktør, f.eks. en koncernforbundet virksomhed, forestå administrationen af ordningen. En sådan virksomhed er ikke underlagt de demokratiske kontrolforanstaltninger f.eks. omkring aktindsigt som selve netselskabet er underlagt. Dette forringer kontrolmulighederne og transparensen betragteligt.

Kapitel 6 §§ 19- 22

Netselskaberne er fortsat berettiget til at overvælte samtlige afholdte omkostninger uden nogen særlig begrænsninger, inklusive de for høje interne avancer i koncernselskaberne, på deres monopol netkunder, hvilket følger af adgangen til at regulere distributionstariffen og forhøje netselskabets indtægtsramme. Dette omfatter endvidere omkostninger til personale, annoncering mv.

§ 22 indfører visse rapporteringskrav i netselskaberne reguleringsregnskaber. Der er ikke heri fundamentale ændringer ift. den gældende bekendtgørelse. Dermed består en række problemer fortsat:

- Der skal ikke rapporteres om indhold af aftaler med koncernforbundne virksomheder
- Der skal ikke redegøres for hvordan konkurrencedygtige priser er søgt opnået
- Der skal ikke oplyses om hvilke avancer, der aflejres koncerninternt, herunder hvor stor en del af omkostningerne der går til koncerninterne selskaber vs. Eksterne aktører.

Derfor vil det fortsat ikke være muligt for de tilsynsførende myndigheder eller 3. parter at kontrollere og føre tilsyn med om der sker ulovlig overkompensation, krydssubsidiering eller dominansmisbrug fra de vertikalt integreret koncerner, hvori netselskaberne indgår. Det er heller ikke muligt at kontrollere om det er et omkostningseffektivt system. Benchmarkingen giver ikke i sig selv en effektiv kontrol. Den giver derimod blot netselskaberne, der ikke er interne konkurrenter, en kollektiv interesse og et incitament til alle at være dyre og ineffektive og aflejre store interne avancer. Benchmarking blandt virksomheder, der ikke er i konkurrence for ydelser der ikke er konkurrenceudsatte er for så vidt meningsløs. Benchmarking forudsætter et marked, ellers siger intet om hvor effektivt noget kan gøres. Det kan kun konkurrenceudsættelse.

Der skabes fortsat heller ikke transparens i markedet. Ingen, hverken myndigheder, eksterne aktører eller uafhængige konkurrenter til de vertikalt forbundne koncerner har nogen mulighed for at få indsigt med eller gennemskue hvor meget disse ordninger bidrager til forretningen med i den konkurrenceudsatte del af de vertikalt integrerede koncerner.

Kapitel 8 § 35

§ 35 giver nogle meget få muligheder for at afvise dækning af en omkostninger, hvor der er begået nogle forskellige formelle fejl. Den giver ikke mulighed for at afvise dækning helt eller delvist af ikke markedsmæssige omkostninger til besparelser. Uanset hvor meget for dyr en besparelse således måtte være realiseret kan den stadig kræves dækkes fra netkunderne. Dermed er bekendtgørelse også i strid med elforsyningslovens § 46, fordi der ikke gives nogen mulighed for at håndhæve § 46s krav om markedsmæssige vilkår.

Kapitel 8 § 31

De ikke fungerende og svage kontrol-, tilsyns- og benchmark-foranstaltninger videreføres i det væsentligste uændret. § 31 giver således en meget svag beføjelse til at anmode de 35 dårligste, eller de dårligste 5 % om at redegøre nærmere for hvorfor de er så dårlige og så herefter indgå aftaler med dem om forbedringer. Trods krads kritik i Deloitte's og Grontmij's evalueringsrapporter fra 2015 ændres der således ikke ved at der reelt ingen sanktion er mod ineffektivitet og ukonkurrencedygtige besparelsesforanstaltninger, herunder heller ikke på at der derved gives fri adgang til at fastsætte meget store interne avancer, fordi ingen ekstern konkurrence eller kontrol udelukker det.

Samlet set er det således vores opfattelse, at bekendtgørelsen som den foreligger, er i strid med el-direktivet og Energieffektivitetsdirektivet, og at det vil kræve væsentlige ændringer at bringe den i overensstemmelse hermed.

De Frie Energiselskaber finder det stærkt beklageligt, at staten ikke benytter muligheden nu til at lave en ny ordning med reelt konkurrence og et reelt tilsyn til gavn for miljø og forbrugere. I stedet kører staten blot videre med en ordning, der har vist sig at være særdeles omkostningsineffektiv og som er et rent tag-selv-bord for ulovlig krydssubsidiering, snyd og omgåelse af regler.

Ad 3. Delt tilsynsmyndighed

Den delte tilsynsmyndighed mellem Energistyrelsen og Energitilsynet indebærer høj risiko for at det store overblik over ordningens skadelige effekter mistes og at kompetencer, viden og indsigt placeret spredt mellem myndighederne vil medføre at penge tabes på gulvet.

Vi ener også fortsat, at det er et problem, at hele strategi arbejdet omkring tilsynet deles mellem Energistyrelsen og Energitilsynet – delvis med den begrundelse at Energitilsynet skal være uafhængigt. Det tjener på ingen måde det samlede mål, at strategien ikke udarbejdes i en fælles proces – slet ikke når der er så stor risici for at sager falder mellem to stole. Et par eksempler:

A. Eksempel: Afklaring af simpel hjemmel spørgsmål skydes mellem myndigheder

Den 26. oktober 2016 stiller vi et helt enkelt spørgsmål om hjemmel: *"Hvilken hjemmel har et selskab til at opkræve penge for besparelser, som de ikke har lavet?"*. Der skulle gå mere end 1 år før vi fik svar, fordi hverken Energitilsynet eller Energistyrelsen mente, at det var deres opgave at svare. Det var den anden myndighedsopgave. Svaret endte med at komme fra Energistyrelsen. Hvorfor er det vigtigt? Det er det, fordi det handler om en alvorlig sag, hvor en række netselskaber har svigtet deres forpligtelse. Derfor er hjemmelspørgsmålet vigtigt at få afklaret hurtigt, enkelt og effektivt.

B. Bagudrettet revision: Hvem skal lave hvad?

Rigsrevisionen anbefaler, at der foretages bagudrettet revision. Det betyder, at det skal være klokkeklart, hvem der skal håndtere hvad – og hvem, der skal henvende sig hvor. Roller og ansvar mellem tilsynsmyndighederne skal være 100 pct. afklaret, idet enhver snyd og svindel alternativt ikke kan følges effektivt til dørs. Dette er ikke tilfældet i den nuværende bekendtgørelse, hvor snitfladen ser ud som følger:

- **Energitilsynet:** Opgørelse af omkostninger, virksomhedernes regnskabsførelse, dækning af omkostninger
- **Energistyrelsen:** Realisering af besparelser, opgørelse, tilskrivelse, realisering af besparelser (*hvis besparelser er realiseret før 30. Juni 2017, så er det også Energistyrelsen, der skal føre tilsyn med "Opgørelse af omkostninger, virksomhedernes regnskabsførelse, dækning af omkostninger"*)

Det kommer til at give en række praktiske problemer, fordi sondringen ikke afspejler den virkelighed, som eksempelvis sagerne omkring hulmursisolering afslørede: Har man snydt med indhold så har man også snydt med økonomi. Alle kommende tilsvarende sager, vil såvel Energistyrelsen som Energitilsynet skulle behandle. Den to-instans-faktor er fordyrende (både i tid og kroner) og den udgør et reelt problem for sagens opklaring.

Myndighederne vil komme til at bruge tid på at sende opgaver/spørgsmål/sager/projekter frem og tilbage mellem hinanden frem for at bruge tid på sagens opklaring og dermed reelt tilsynsarbejde. Det vil medføre dobbeltarbejde og statslig dobbeltadministration.

I forlængelse heraf giver det meget lidt mening, at man udover snitfladen på kompetencer også indretter sig med en tidsmæssig begrænsning, idet alle omkostninger afholdt før 30. Juni 2017 skal tilgå Energistyrelsen og ikke Energitilsynet. Dermed skrider hele fundamentet for den funktionsmæssige opdeling. Således ender Energistyrelsen med at skulle rekruttere de samme kompetencer, som Energitilsynet har, og hvor det i stedet for kompetencen til at løse en sag, der er afgørende i stedet for bliver en bestemt dato i kalenderen, der bliver afgørende. Det hænger ikke sammen, og det strider mod forudsætningen for en effektiv forvaltning.

Løsning: *Der bør etableres en enstrenget tilsynsfunktion. Tilsynet bør samles. Tilsyn bør ikke deles i tid, da det forhindrer at kompetencer og viden samles eet sted.*

C. Formel og nem klageadgang for Fru Jensen

Med den mængde af snyd og omgåelse af regler samt jf. Rigsrevisions rapport også et manglende tilsyn mv., så bør der etableres en formel klageadgang. Dette forstærkes af problemerne med den delte tilsynsmyndighed. Det er ganske enkelt uklart, når man besøger eks. såvel Energistyrelsen og Energitilsynets hjemmeside, hvor det er man skal henvende sig med hvad. Klagemulighed skal være tydeligt. Lige som et nyt regeringsinitiativ, der skal eliminere bureaukratiske regler har en funktionsknap med "Meld en regel", så bør der her etableres en elektronisk "Meld en mistanke"-funktionsknap vedr. Energispareordningen, hvor sagen/klagen beskrives, og hvor de relevante dokumenter kan uploades.

I forlængelse heraf er det problematisk, at der ikke er etableret en reel klageadgang. Som bekendtgørelsen er i dag, så kan forurettede konkurrenter, borgere og virksomheder henvende sig til en myndighed, med forhold, som de mener myndigheden bør se nærmere på. Herefter er det valgfrit for myndigheden hvorvidt sagen tages op.

Det bør naturligvis ikke være valgfrit om en myndighed vil tage en sag op. Alle sager bør behandles og besvares. Det vil give retssikkerhed og en sikring mod, at sager ikke kan syltes.

Løsning: Der skal etableres klar klageadgang. Det skal ikke være valgfrit om en myndighed vil behandle en klage – herunder også at give begrundelse for hvorfor en myndighed ikke vil behandle en klage. Med de ressourcer, der er afsat, så bør dette være indenfor de nuværende økonomiske rammer.

Ad 4. Afrunding

Såfremt ministeriet eller styrelsen har spørgsmål eller ønsker yderligere oplysninger, står De Frie Energiselskaber naturligvis gerne til rådighed herfor, idet vi meget gerne vil uddybe vores hørings svar ved et møde.

Med venlig hilsen

Jette Miller
Adm.dir.

HØRINGSSVAR UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM ENERGISPAREYDELSER I NET- OG DISTRIBUTIONVIRKSOMHEDER

INDLEDNING

Sekretariatet for Energitilsynet (herefter SET) takker Energistyrelsen (herefter ENS) for muligheden for at afgive høringssvar i forbindelse med udkastet til den nye bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder.

SET gør opmærksom på, at henvisninger i det følgende retter sig til den paragrafnummerering som følger af bekendtgørelsesudkastet medmindre at andet er anført. SETs kommentarer er opdelt kronologisk i forhold til udkastets bestemmelser.

KVALITETSSIKRINGSSYTEM I FORHOLD TIL OMKOSTNINGER

SET kan på baggrund af bilag 3 og på Energistyrelsens hjemmeside konstatere, at selvom kvalitetssikringen har sin hovedvægt på opgørelse af energibesparelser, så omfatter kvalitetssikringen ligeledes håndtering af omkostninger. For at sikre sammenhængen med Energitilsynets opgave med kontrol af omkostninger foreslår SET således, at der indsættes uddybende bestemmelser om kvalitetssikring af omkostninger i bekendtgørelsen, samt at Energitilsynet inddrages omkring udmøntningen af opgørelse, dokumentation og kvalitetssikring af omkostninger under energispareordningen.

SET finder at en integration af omkostningsdelen i kvalitetssikringssystemet vil være en effektiv måde at bidrage til kontrollen med virksomhedernes omkostninger og indtægter.

TIL UDKASTETS § 16

§ 16, stk. 2, nr. 1.

SET gør opmærksom på, at bestemmelsen i udkastets § 16, stk. 2, nr. 1 komplicerer håndhævelsen af reglen i § 16, stk. 3. Bestemmelsen muliggør således, at virksomheder som køber sig til såvel realisering af energibesparelserne som administrationen i medfør af denne bestemmelse blot kan angive et samlet beløb for den-

ne ydelse i henhold til § 16, stk. 2, nr.1. Det er således muligt at undgå at redegøre for administrationsomkostninger såfremt at man har købt ydelsen uden for netelskabet.

SET finder dette uhensigtsmæssigt bl.a. i forhold til SET's mulighed for at føre statistik over virksomhedernes omkostninger til administration. Sammenligning af selskabernes omkostninger til administration giver på nuværende tidspunkt ikke mening. SET foreslår derfor, at bestemmelsen ændres, således at virksomheder som køber sig til en samlet pakke ikke kan undlade at redegøre for administrationsomkostningerne blot fordi, at disse ikke afholdes af virksomheden direkte. Alternativt at opdelingen undlades.

OPHÆVELSE AF BEKENDTGØRELSENS KRAV OM REGNSKABSMÆSSIG ADSKILLELSE (GÆLDENDE BEKENDTGØRELSES § 17)

Sekretariatet for Energitilsynet noterer sig, at kravet om regnskabsmæssig adskillelse som det fremgår i den gældende energisparebekendtgørelse er blevet fjernet. Sekretariatet er opmærksom på, at kravet om regnskabsmæssig adskillelse, for så vidt angår netvirksomheder, fremgår af Elforsyningslovens § 22, stk. 8, 1. pkt.

Sekretariatet for Energitilsynet er ligeledes opmærksom på, at der fremgår et lignende krav af bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasvirksomheder § 32.

Der fremgår ikke SET bekendt et lignende krav af lov om varmforsyning.

Da kravet om regnskabsmæssig adskillelse af omkostninger og indtægter forbundet med energispareaktiviteter er særdeles vigtigt for SET's tilsyn, foreslår SET at der som minimum indsættes et krav om regnskabsmæssig adskillelse af omkostninger og indtægter i forbindelse med energispareaktiviteter for varmedistributionsvirksomheder. SET finder det hensigtsmæssigt, dersom bestemmelsen i den gældende § 17, på ny indsættes i sin helhed, så der ikke opstår usikkerhed om, at der er et krav om regnskabsmæssig adskillelse af omkostninger og indtægter forbundet med energispareindsatsen.

En af grundene til de nylige ændringer af bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder og bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsvirksomheder har netop været at samle reglerne om energibesparelser ét sted – nemlig i energisparebekendtgørelsen. Sekretariatet foreslår således, at der, mhp. på at gøre regelkomplekset for energibesparelser mere overskueligt, på ny indsættes en bestemmelse om regnskabsmæssig adskillelse af omkostninger og indtægter relateret til energispareydelse, på trods af at kravet om regnskabsmæssig på nuværende tidspunkt allerede fremgår andre steder i den øvrige lovgivning.

TIL UDKASTETS § 19

SET foreslår, at man i udkastets § 19, stk. 1, 1. pkt. benytter formuleringen ”Energitilsynet forhøjer midlertidigt en netvirksomheds indtægtsramme med et beløb der svarer...”

I forhold til naturgasdistributionsvirksomheder benyttes i stk. 2 formuleringen ”Energitilsynet fastsætter midlertidigt tillægget til en naturgasdistributionsvirksomheds indtægtsramme med et beløb...”. Det foreslås, at der benyttes en tilsvarende formulering for naturgasvirksomheder, som benyttes for netvirksomheder. Det foreslås således, at ”fastsætter midlertidigt tillægget...” ændres til ”forhøjer midlertidigt...”.

SET gør opmærksom på, at det er relevant at henvise til § 22 i § 19, stk. 2 og 3, sidste pkt., når man henviser til korrektioner i henhold til § 23. Såfremt man vælger ikke at henvise til § 22, vil dette medføre at SET ikke kan inddrage korrektioner i medfør af § 22.

SET gør endvidere opmærksom på, at der som konsekvens af den igangværende ændring af bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder muligvis skal ske en række konsekvensrettelser i forhold til udkastets § 19, stk. 3. Bestemmelsen i sin nuværende udformning henviser til § 30, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 195 af 4. marts 2016. Denne henvisning vil således på kort sigt blive uhensigtsmæssig. SET gør ligeledes opmærksom på at titel på indtægtsrammebekendtgørelsens titel også ændres.

TIL UDKASTETS § 20

Øvrige omkostninger

SET har noteret sig, at udkastets § 20 alene pålægger net- og naturgasvirksomhederne at redegøre for omkostninger til realisering af energibesparelser, administrationsomkostninger samt indtægter. Der stilles imidlertid ikke krav om at virksomhederne redegør for, hvad der i udkastets § 16, stk. 4 omtales som øvrige omkostninger.

På varmeområdet stilles der modsat krav om, at virksomhederne redegør for øvrige omkostninger, jf. udkastets § 25, stk. 4, nr. 1, litra c. SET opfordrer til, at der stilles de samme krav til henholdsvis varmevirksomheder og net- og naturgasvirksomheder for så vidt angår krav om opgørelse af omkostninger.

TIL UDKASTETS § 23

SET anbefaler, at man sprogligt adskiller afgørelser i forhold til korrektioner for henholdsvis netselskaber og naturgasdistributionselskaber i udkastets § 23.

Ved at henvise til udkastets § 19, stk. 1 i § 23, stk. 1 skabes der forvirring om dens sammenhæng med de krav som fremgår af § 23, stk. 1. § 23, stk. 1 kan således læses som om, at kravene i § 23, stk. 1 også retter sig til afgørelser

Det anbefales, at det formuleres klarere, at reglerne i stk. 2 gælder for netvirksomheder i forbindelse med korrektioner. En mulighed kunne være at flytte selve referencen til § 19, stk. 1 til § 23 stk. 2.

TIL UDKASTETS § 24

Manglende sammenhæng mellem krav til el og gas

SET gør overordnet opmærksom på, at SET finder det betænkeligt, at der alene er mulighed for at udstede regler om afvikling af differencer for netvirksomheder. Der er fortsat ikke fastsat regler om afvikling af differencer for naturgasdistributionsvirksomheder.

Afgørelse om differencer bundet op på afgørelse om indtægtsrammer

SET foreslår, at i § 24, stk. 1 ændres således, at SET's afgørelshjemmel i forhold til afgørelse om opgørelse af saldoen af netvirksomhedernes differencer i reguleringsåret ikke er bundet op på at SET samtidigt træffer afgørelse om midlertidig forhøjelse af indtægtsrammer.

Definition af begreber

SET foreslår, at begreberne "difference" og "saldo" i udkastets § 24 defineres. Det fremgår således f.eks. ikke klart om der er tale om en særskilt afvikling af årlig difference eller en akkumuleret difference.

Uhensigtsmæssighed i § 22, stk. 8, 3. pkt.

Udkastets § 24, stk. 3 fastsætter at *"netvirksomhederne skal hvert år, sammen med det årlige reguleringsregnskab efter bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder, fremsende en redegørelse til Energitilsynet, om deres afvikling af for meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb til deres energibesparende aktiviteter i det foregående reguleringsår, jf. § 22, stk. 8, i lov om elforsyning."*

Sekretariatet for Energitilsynet forstår passagen med henvisning til "afvikling af for meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb til deres energibesparende aktiviteter i det foregående reguleringsår, jf. § 22, stk. 8", som en reference til 3. pkt. i elforsyningslovens § 22, stk. 8, som fastsætter, at "for meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb reguleres via midlertidige prisændringer i det følgende regnskabsår". Sekretariatet gør i denne forbindelse opmærksom på, at denne bestemmelse ophæves pr. 1/1 2018, jf. lov nr. 662 af 08/06/2017 § 5, stk. 4, hvorfor henvisningen forekommer problematisk. Bestemmelsen ophæves ifølge bemærkning-

gerne til lovforslaget som fremsat netop som følge af indsættelsen af bestemmelserne i elforsyningslovens §§ 69, stk. 5, nr. 9 og 69, stk. 6, som udgør bemyndigelsen til udstedelsen af bestemmelserne om afvikling af energisparedifferencer.

Sekretariatet er således uforstående over for bestemmelsens formulering. Ønskes den nuværende formulering anvendt må dette forudsætte, at bestemmelsen ændres på ny inden årsskiftet.

Parallele systemer til fordeling af omkostninger og indtægter over tid

SET konstaterer, at der i forbindelse med virksomhedernes opgørelse af omkostninger og opkrævning af indtægter foreligger to parallelle periodiseringssystemer hvorved, at virksomhederne kan fordele deres omkostninger og indtægter og flere på hinanden følgende år. Dels foreligger der ét system i forbindelse med periodisering af omkostninger efter § 19, stk. 3 og dels de nu indsatte regler om afvikling af differencer, jf. udkastets § 24.

SET er opmærksom på, at der, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 180 som fremsat, s. 55, foreligger et politisk ønske om, at det er muligt at fordele omkostninger såfremt at en virksomhed vælger at gennemføre et eller flere større energispareprojekter, der realiserer netvirksomhedens energispareforpligtelser flere år frem i tiden. Det fremgår således, endvidere at: *”Med den foreslåede ophævelse af § 22, stk. 8, 3. pkt., kan ministeren med hjemmel i det foreslåede § 69, stk. 5, nr. 9, i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, eksempelvis fastsætte regler om, at finansieringen over tariffjerne af omkostninger til større energispareprojekter, der realiserer flere års energispareforpligtelser, fordeles over denne periode.”*

Efter SETs vurdering, vil to sideløbende systemer til fordeling og opkrævning af omkostninger imidlertid have en komplicerende effekt og medføre administrativt bebyrdende elementer. SET anbefaler således, at man henholder sig til alene at benytte ét system til fordeling af omkostninger på forskellige år. SET anbefaler i denne forbindelse, at man alene benytter differencereglerne.

SETS MULIGHED FOR AT INDHENTE OPLYSNINGER FRA AKTØRER SOM IKKE ER KONCENFORBUNDNE

SET gør opmærksom på, at det i forbindelse med omkostningstilsynet, vil være nødvendigt, at indhente dokumentation fra aktører som opbevarer dokumentationen for omkostninger fra projekterne for net- eller distributionsvirksomhederne, herunder energispareprojekter.

Indhentelse af sådan dokumentation kan eksempelvis være relevant i forbindelse med kontrol af om virksomhederne overholder kravene i udkastets § 16, stk. 2-4.

SET har set eksempler på, at dokumentation kan være opbevaret hos både virksomheder som er koncernforbundne med net- eller distributionsvirksomheden, og

hos virksomheder som ikke er koncernforbundne. Hvor hovedvægten af aftalerne om udførelse af energispareydelse og opbevaring af dokumentation vil ske via et selskab som er koncernforbundet med net- eller distributionsvirksomheden, kan der således også forekomme konstruktioner, hvor ejerforholdet ikke tilsiger at der foreligger koncernforbindelse.

SET bemærker i denne forbindelse, at indhentelse af oplysninger fra private kræver udtrykkelig lovhjemmel. Se hertil f.eks. FOU nr. 1999.299, hvor Skov- og Naturstyrelsen ikke efter planloven havde den fornødne hjemmel til gennemtvungelse af krav om oplysninger.

For så vidt angår virksomheder som er koncernforbundne med net- og distributionsvirksomhederne vurderer SET, at der foreligger tilstrækkelig hjemmel i medfør af udkastets § 28 og lov om elforsyning § 84, lov om naturgasforsyning § 45 samt lov om varmforsyning § 23b, stk. 5.

For så vidt angår virksomheder som ikke er koncernforbundne med net- eller distributionsvirksomheden er SET usikker på om der foreligger den fornødne hjemmel til at indhente sådanne oplysninger fra virksomhederne.

SET henviser i denne forbindelse ligeledes til udkastets § 32, stk. 3 hvorefter *"Energitilsynet kan gennemføre kontrol af regnskabsbilag til energispareprojekter eller bilag for øvrige omkostninger omfattet af stk. 1."*

SET anser det for at være en forudsætning, at SET kan indhente relevante oplysninger og bilag for, at SET kan føre kontrol efter udkastets § 32.

SET anmoder på denne baggrund ENS om at vurdere, om ENS er af den opfattelse, at der foreligger den fornødne hjemmel til at indhente sådan dokumentation. I det omfang, ENS vurderer, at der ikke er den fornødne hjemmel, skal SET foreslå at der tilvejebringes den fornødne hjemmel til at tilvejebringe de nødvendige oplysninger. Dette kunne ske ved at man pålagde netselskaberne at tilvejebringe disse oplysninger.

TIL UDKASTETS § 31

Det følger af § 31, stk. 3 at:

"Stk. 3. Energistyrelsen giver meddelelse om afgørelser efter stk. 2 til Energitilsynet og fremsender eventuelle oplysninger til identifikation af energispareprojektet."

Det fremgår af bestemmelsen, at ENS i forbindelse med underkendelse af energibesparelser, giver SET meddelelse om sådanne afgørelser. Det er SETs opfattelse, at omkostninger til underkendte energibesparelser som hovedregel er dækket af nettoomkostningerne, jf. § 16, stk. 4. En afgørelse om afvisning af indregning af selve besparelsen i forbindelse med virksomhedens opfyldelse af energibesparel-

sen har således ikke som udgangspunkt konsekvenser for indregningen af omkostninger. SET ville således skulle gennemgå et stort omfang af sager, som i langt størstedelen af tilfældene som udgangspunkt ikke ville føre til en underkendelse af en omkostning. Dette synes ikke at være hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne.

SET foreslår, at ENS alene skal oversende sager til SET, hvor der foreligger en formodning for, at underkendelsen har betydning for overholdelsen af den del af bekendtgørelsen som SET fører tilsyn med. Dette kunne navnlig være i tilfælde hvor omkostningen efter formodningen falder uden for kategorierne i udkastets § 16.

TIL UDKASTETS § 32

Det følger af udkastets § 32, stk. 2 at:

”Energitilsynet kan tilrettelægge sin kontrolindsats af de modtagne oplysninger om omkostninger, ud fra et hensyn til effektivitet og risikovurdering, sådan at indsatsen så vidt muligt er målrettet efter væsentlighed, samtidig med at det sikres, at alle net- og distributionsvirksomheder berøres af mindst en gang årligt for en eller flere udvalgte omkostninger afholdt i periode 2017-2020.”

Indledningsvist skal SET give udtryk for, at kravet om ”tilrettelæggelse af kontrolindsats ud fra et hensyn til effektivitet og risikovurdering, sådan at indsatsen så vidt muligt er målrettet efter væsentlighed”, efter SET’s opfattelse, danner et hensigtsmæssigt grundlag for sekretariatets tilrettelæggelse af tilsynet med virksomhedernes opgørelse af deres omkostninger og indtægter i forbindelse med energispareaktiviteter.

For så vidt angår bestemmelsens andet led hvoraf det følger, at ”samtidig med at det sikres, at alle net- og distributionsvirksomheder berøres af mindst en gang årligt for en eller flere udvalgte omkostninger afholdt i periode 2016-2020.” Skal SET hertil gøre opmærksom på, at SET, ud fra effektivitets- og ressourcemæssige betragtninger, finder det uhensigtsmæssigt, at alle virksomheder skal berøres mindst en gang årligt. Denne forudsætning hænger, efter SET’s opfattelse, ikke sammen med et ønske om, at der føres et effektivt tilsyn med virksomhedernes regnskabsoplysninger. Bestemmelsens 1. led går således på en forudsætning om der sker en tilrettelæggelse af kontrolindsatsen ud fra et hensyn til effektivitet og prioritering i forhold til risikovurdering, sådan at indsatsen så vidt muligt målrettet efter væsentlighed. Såfremt at det samtidig at SET er forpligtet til at berøre alle virksomheder mindst en gang årligt, vil dette gå på kompromis med SET’s mulighed for at føre kontrol i overensstemmelse hermed.

På baggrund af ovenstående betragtninger foreslår SET, at bestemmelsen i bekendtgørelsens § 32, stk. 2 omformuleres således, at bestemmelsen får en ordlyd i retning af følgende:

”Energitilsynet tilrettelægger sin kontrolindsats af de modtagne oplysninger ud fra hensyn til effektivitet og en vurdering af væsentlighed og risiko.”

OPHÆVELSE AF § 33 I DEN GÆLDENDE ENERGISPAREBEKENDTGØRELSE

Sekretariatet for Energitilsynet finder det hensigtsmæssigt, at Energistyrelsen, i udkastet til den nye affattelse af bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder, har fjernet bestemmelsen om oversendelse af enkeltprojekter i § 33 i den gældende bekendtgørelse, nr. 840 af 28. juni 2017. Sekretariatet har selv problematiseret anvendelsen af denne bestemmelse over for Energistyrelsen. SETs tilsyn med omkostninger i de enkelte energispareprojekter vil herefter ske ud fra bekendtgørelsens § 32 ved kontrol af, om net- og distributionselskabernes opgørelser af omkostninger er i overensstemmelse med udkastets §§ 16-18 mv. Tilsynet vil endvidere ske ud fra de projekter der oversendes i medfør af § 31, stk. 3.

TIL UDKASTETS § 33

Overordnede betragtninger angående udkastets § 33

SET skal indlede med, at gøre opmærksom på, at henvisningerne til andre bestemmelser i udkastets § 33 skal konsekvensrettes som følge af forrykkelsen af de resterende bestemmelser.

Til § 33, stk. 1

SET har svært ved at se hvordan det giver mening at udstede påbud om nærmere angivne ændringer i regnskabsførelse ved en overtrædelse af § 25 i den gældende bekendtgørelse (udkastets § 23), jf. § 33, stk. 1. Bestemmelsen omhandler korrektioner til regnskabet. Selve afgørelsen om hvorvidt en sådan korrektion kan indgå, træffes allerede i medfør af bestemmelsen. SET foreslår således, at henvisningen til § 23 i § 33, stk. 1 udgår.

§ 33, stk. 1 henviser ligeledes § 26, stk. 3-4 (udkastets § 25, stk. 3-4). Denne bestemmelse omhandler indholdet af samarbejdsorganets rapport og ikke varmekoefficienternes regnskabsførelse. Det giver derfor umiddelbart ikke mening at udstede et påbud om ændring af regnskabsførelse i denne sammenhæng.

SET har noteret sig, at § 33, stk. 1 henviser til påbud om ændring af regnskabsførelse ved overtrædelse af den gældende bekendtgørelses § 21, stk. 2 (udkastets § 19, stk. 3). SET er usikker på anvendelsen af denne bestemmelse, og ønsker at diskutere anvendelse af henvisningen med ENS.

Til § 33, stk. 3 og 4

SET er uforstående over for referencerne til lov om varmforsyning § 20, stk. 4 i energisparebekendtgørelsens § 33, stk. 3 og 4. § 20, stk. 4 i lov om varmforsyning omhandler hjemmel i forbindelse med prislofter for affaldsvarme. SET foreslår at der i stedet henvises til lov om varmforsyning § 21, stk. 4.

Afgørelse om indregningsadgang på varmeområdet, jf. § 33, stk. 2

På varmeområdet er det varmforsyningsloven som bestemmer indregningsadgang, herunder muligheden for at være omfattet af de der nævnte omkostningskategorier, der ligger ud over energisparebekendtgørelsen. Derfor kan bekendtgørelsen ikke føre direkte til en afvisning af indregning af en omkostning, men alene til en afgørelse af, at omkostningen ikke er omfattet af energisparebekendtgørelsen. Indregningsafgørelser kan kun træffes efter en samlet vurdering efter varmforsyningsloven, som giver andre muligheder for indregning. Man kan derfor ikke helt undlade en begrænsende tilføjelse i stk. 2. Såfremt at § 17 genetableres eller der indføres en særskilt bestemmelse om regnskabsmæssig adskillelse for varme bør henvisningen ”som nævnt i § 17” eller lignende genindsættes.

Ønsker man at fjerne § 17, kan begrænsningen være ”Energitilsynet træffer afgørelse om, at mulighed for dækning af en omkostning i medfør af reglerne i denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 3 bortfalder...”

§ 33, stk. 2, nr. 1

SET foreslår at henvisningen til § 32, stk. 2 i udkastets § 33, stk. 2, nr. 1 ændres til § 31, stk. 2.

§ 33, stk. 2, nr. 2

Det fremgår af § 33, stk. 2, nr. 2, at SET kan underkende dækning af en omkostning som ikke er i overensstemmelse med nærmere angivne regler angivet i § 33, stk. 2, fordi der er medtaget omkostninger som ”*efter indhentning af en udtalelse fra Energistyrelsen, vurderes ikke at have forbindelse til energisparaktiviteter eller andre aktiviteter omfattet af denne bekendtgørelse, jf. § 18, stk. 1*”

SET læser bestemmelsen om indhentelse af en udtalelse fra Energistyrelsen som et krav for at SET kan underkende en omkostning som er i strid med de nævnte bestemmelser i § 33, stk. 2. SET opfatter det således, at indhentelse af en udtalelse bør være en mulighed i tilfælde hvor SET ikke har den fornødne kompetence til at vurdere om en specifik omkostning har den fornødne tilknytning til energisparaktiviteter eller andre aktiviteter omfattet af bekendtgørelsen. Indhentelse af en udtalelse fra en anden myndighed er efter SETs opfattelse allerede mulig som led i sagens oplysning. SET foreslår, at bestemmelsen enten udgår eller, at denne formuleres således, at indhentelse af udtalelse ikke fremgår som et krav for at SET kan underkende dækning af en omkostning.

Sammenhæng mellem afgørelse i medfør af § 33, stk. 2 og 3

Af hensyn til effektivitet foreslår SET, at der indsættes en klar hjemmel hvorefter SET får mulighed for at træffe afgørelse efter § 33, stk. 2 og 3 i samme afgørelse. Dette grunder navnlig i ressourcehensyn. Såfremt at der forekommer et stort antal afgørelser af denne type, vil det således medføre en ikke ubetydelig byrde for SET, såfremt at der i forbindelse med en afgørelse efter stk. 2, efterfølgende skal træffes en særskilt afgørelse efter stk. 3.

Energistyrelsen
Att.
Amaliegade 44
1256 København K

Fremsendt pr. mail til: plj@ens.dk

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Til Pernille Lindgren Jacobsen

8. november 2017
Side 1/4

HØRING AF BEKENDTGØRELSE OM ENERGISPAREYDELSER I NET- OG DISTRIBUTIONSVIRKSOMHEDER

Energistyrelsen har den 18. oktober 2017 offentliggjort udkast til bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at afgive hørings svar, og Dansk Fjernvarme vil gerne indledningsvist kvittere for, at bekendtgørelsen i højere grad end tidligere stemmer overens med energispareaftalen.

Øget harmoni mellem energispareaftale og -bekendtgørelse

Dansk Fjernvarme så dog gerne at §2, pkt. 16 tilrettes, idet definitionen af kollektive produktionsanlæg ikke harmonerer med energispareaftalen: Energiproduktionsanlæg hos slutbrugere med en varmelevering til offentlige net på over 10 TJ årligt eller som har en installeret effekt på mindst 5 MW mangler i bekendtgørelsens definition, der udelukkende medtager kollektive produktionsanlæg.

Dansk Fjernvarme vurderer ligeledes, at teksten i §8, pkt. 3, ikke afspejler aftaleteksten fuldt ud. Aftalen med Energi-, Forsynings- og Klimaministeren tager udgangspunkt i, at energioptimering af ledningsnettet opgøres som forskellen mellem dagens standard og den valgte løsning, når det udskiftede net var enten teknisk udtjent, der lægges nye rørs-trækninger eller nettet udskiftes af andre grunde end selve energibesparelsen, fx lokalt behov for ændret rørføring. Når ledningsnettet udskiftes på grund af energibesparelsen opgøres energibesparelsen som forskellen mellem det udskiftede net og det nye net.

I §8 pkt. 3, stk. 2 undrer Dansk Fjernvarme sig over tilføjelsen 'som omfattet af stk. 1, nr. 3' i forhold til at Energistyrelsen gives mandat til at træffe afgørelse overfor en net- og distributionsvirksomhed om, hvorvidt en løsning er bedre end dagens standard. Det er

Dansk Fjernvarmes vurdering, at dette alt andet lige må gælde for alle energibesparel-
sesprojekter og ikke kun reducere af nettab.

Side 2/4

Øget kontrol er også proaktiv udelukkelse af uhensigtsmæssige indsatsområder

I samme anledning vil Dansk Fjernvarme gøre opmærksom på hensigtsmæssigheden i, at der tydeligt redegøres for, hvad der kan og ikke kan medtælle som reducere af net-
tab, definering af dagens standard og dokumentationskrav etc. i form af notater, der udar-
bejdes i samarbejde med branchen, som det hidtil har været praksis. Dette både for redu-
cere af nettab, men naturligvis også for andre energispareindsatser.

Dette tager udgangspunkt i, at Dansk Fjernvarme fortsat er af den holdning, at om end
Dansk Fjernvarme hilser den øgede – og nødvendige - kontrol velkommen, så er klare
regler og hurtige afklaringer i tilfælde af uhensigtsmæssigheder det vigtigste redskab i
forbindelse med at sikre, at alle indberettede energibesparelser lever op til energispareaf-
talen – og bekendtgørelsens – krav.

Omkostninger til tilsyn og kontrol opkræves – i lighed med de øvrige omkostninger til
energipareordningen – hos forbrugerne, så vi skylder dem, at kontrollen er værdiska-
bende og ikke blot kontrol for kontrollens skyld.

Dansk Fjernvarme håber, at de ekstra ressourcer hos specielt Energistyrelsen vil med-
føre, at Teknisk Arbejdsgruppe hurtigere kan lukke eventuelle huller eller uhensigtsmæs-
sigheder, hvis man bliver opmærksom på brancher eller energispareindsatsområder, hvor
beregningerne er 'kreative' eller 'lettere optimistiske'.

I disse tilfælde bør der hurtigt defineres standardmetoder for, hvordan besparelserne i de
specifikke tilfælde bør opgøres og dokumenteres, så man proaktivt får lukket eventuelle
huller. En forebyggende indsats er efter Dansk Fjernvarmes vurdering at foretrække, da
dette øger kvaliteten af de indberettede energibesparelser og dermed reducerer risikoen
for, at Energistyrelsen senere må annullere energibesparelser – med risiko for at forbru-
gerne påføres yderligere omkostninger.

Økonomisk kontrol

Denne forebyggende indsats gælder ligeledes i forhold til den økonomiske kontrol. Igen
henstiller Dansk Fjernvarme til, at kontrollen etableres så hensigtsmæssigt og værdiska-
bende som muligt. Eksempelvis fremgår det af bekendtgørelsens §32, stk. 2, at Energiti-
synet skal tilrettelægge deres kontrol..... så det sikres, at alle net- og distributionsvirk-
somheder berøres mindst en gang årligt for en eller flere udvalgte omkostninger.

Dansk Fjernvarme hilser den øgede økonomiske kontrol velkomment, men igen må
Dansk Fjernvarme påpege, at en forebyggende indsats, fx i form af en letforståelig og en-
tydig omkostningsvejledning og en klart definerede indberetningskemaer til

omkostninger efter Dansk Fjernvarmes vurdering vil kunne reducere en del af de fejl, der har medført afvigende indberetninger for fjernvarmebranchen.

Side 3/4

Tilføjelser til bekendtgørelsen

Selvom den forebyggende indsats er vigtig, hverken kan eller skal den naturligvis stå alene. Som tidligere nævnt hilser Dansk Fjernvarme den øgede kontrol velkommen, og Dansk Fjernvarme bidrager gerne til, at kontrolindsatsen tilrettelægges hensigtsmæssigt. Eksempelvis foreslår Dansk Fjernvarme, at den årlige samkøring, der er aftalt i energispareaftalen, bør ske på tværs af år og ikke blot indenfor samme år.

Dansk Fjernvarme foreslår, at denne årlige samkøring nævnes i bekendtgørelsen, ligesom Dansk Fjernvarme endnu engang vil foreslå, at det er Energistyrelsen selv, der gennemfører samkøringen.

Det er efter Dansk Fjernvarmes vurdering u hensigtsmæssigt, at det er samarbejdsorganerne og dermed brancheforeningerne, der er ansvarlige for samkørslen. Set i lyset af den massive kritik, energispøreordningen har været genstand for, forekommer det uheldigt, at brancherne skal kontrollere sig selv.

Det bør ligeledes fremgå af bekendtgørelsen, at energispørebidrag ikke skal opkræves af energiarter, der bruges i produktion, der ikke er omfattet af energisporeaftalen. Eksempelvis skal fjernvarmeselskaber ikke betale energispørebidrag til el og naturgas, der benyttes til fjernvarmeproduktion, da fjernvarmeforbrugerne ellers betaler en uforholdsmæssig stor andel af energispøreindsatsen.

Samarbejdsorganernes rolle

Der henvises til samarbejdsorganerne 30 gange i bekendtgørelsen. Dansk Fjernvarme har flere gange påpeget, at Dansk Fjernvarme som brancheorganisation eller som samarbejdsorgan hverken kan eller vil påtage sig en politi-funktion for sine medlemmer, fx hvis de skulle glemme en indberetning eller andet.

Dansk Fjernvarme er naturligvis meget indstillet på at løfte opgaven med indberetning, videreformidling etc., som samarbejdsorganerne forpligtes til via bekendtgørelsen; men Dansk Fjernvarme så hellere, at det af bekendtgørelsen fremgår at net- og distributions-selskaberne er forpligtede til at foretage indberetningen til Energistyrelsen, hvilket dog kan foregå via et samarbejdsorgan.

Energispøremål

Dansk Fjernvarme er klar over, at Energistyrelsen selv skriver det indledningsvist i høringsbrevet, men vi ønsker alligevel kort at gøre opmærksom på, at de energispøremål, der fremgår af det nuværende udkast til bekendtgørelsen ikke er korrekt.

Det fremgår af bilag 1, at over/underdækning kan overføres mellem de enkelte år perioden 2018-2020, ligesom virksomhederne desuden kan overføre over- og underdækninger fra før bekendtgørelsens ikrafttræden. Dansk Fjernvarme så dog gerne, at første sætning under overskriften i bilag tilrettes, så det også her fremgår, at net- og distributionsselskaberne i gennemsnit mindst skal sikre realiseringen af følgende energibesparelser, dog korrigeret for eventuelle, historiske over- og underdækninger.

Afslutningsvist vil Dansk Fjernvarme gerne complimentere, at de øgede ressourcer hos myndighederne har medført, at myndighederne i højere grad end tidligere påtager sig myndighedsansvaret. Det er en meget positiv tendens, da Dansk Fjernvarme jo netop i forbindelse med forhandling af energispareaftalen efterlyste dette, og det er positivt, hvis bekendtgørelsen også i højere grad kommer til at afspejle dette fremadrettet.

Med venlig hilsen

Louise Overvad Jensen
Dansk Fjernvarme
loj@danskfjernvarme.dk
Mobil +45 2026 6205

Dansk Gas Distribution

www.danskgasdistribution.dk
CVR-nr. 27 21 04 06

Gladsaxe Ringvej 11
Bygning C
2860 Søborg
+45 70 21 30 40

shemm@danskgasdistribution.dk

8. november 2017
Vores ref. Søren Hemmingsen

Tlf.

Energistyrelsen

Sendt på e-mail til
plj@ens.dk

Høringssvar vedr. høring over bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder

Dansk Gas Distribution A/S (DGD) har d. 18. oktober 2017 modtaget udkast vedr. bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder.

DGD angav i sit høringssvar til bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder og bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af lov om elforsyning en række punkter.

DGD gentager disse synspunkter, og foreslår, at de nævnte gebyrer, jf. § 27, fastsættes på baggrund af de relaterede omkostninger ved at føre tilsyn med energispareordningen for de enkelte brancher. Det er DGDs vurdering, at en sådan fordeling af gebyrerne vil skabe et større incitament for at føre egenkontrol ved realisering af energibesparelser.

Som påpeget i DGDs høringssvar til bekendtgørelsen om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder, anser DGD, at indførelsen af gebyrer til Energistyrelsen og Energitilsynet til dækning af omkostninger i forbindelse med myndighedskontrol, jf. § 27, som værende uhensigtsmæssig grundet størrelsen af gebyret. A

Der er tale om en væsentlig omkostning og det er derfor særligt vigtigt, at myndighedernes kontrol tilrettelægges effektivt efter risiko og væsentlighed med henblik på at nedbringe omkostningerne. Vi forventer, at en god tilrettelæggelse af tilsyn og kontrol kan reducere omkostningerne og føre til en mindre gebyropkrævning hos DGD og de andre aftaleparter.

Det er urimeligt og konkurrenceforvridende, at der ikke i § 27 indgår en opkrævning af gebyrer fra oliebranchen, der i forvejen er begunstiget af en særlig lav energispareforpligtelse.

DGD indkøber energibesparelser via åbne udbud, der afholdes i samarbejde med Radius Elnet og via en transmission service agreement med DONG Energy S&D. Samhandelsprisen mellem DGD og DONG Energy S&D fastsættes på baggrund af priser opnået i de afholdte udbud. DGD indkøber derfor energibesparelser på et fuldt transparent og markedsmæssigt grundlag, og vi ser frem Energitilsynets eventuelle kontrol heraf.

DGD og Radius Elnet udfører audit af kvalitetsstyringen hos leverandører, der leverer via udbud og vi gennemfører en tekniske kontrol af de opgjorte energibesparelser og vi kontrollerer aftalekæde. Leverancer fra DONG Energy S&D er underlagt krav, der ligger ud over Energispareaftalens krav. Blandt andet er DONG Energy S&Ds energispareproduktoin underlagt en ISO 9001 certificeret kvalitetsstyring, årlig ekstern audit ledsaget af en teknisk ekspert og en dobbeltkontrol af store energispareprojekter.

Vi står gerne til rådighed for Energistyrelsens kontrol af ovenstående produktion.

Med venlig hilsen
Dansk Gas Distribution

Søren Hemmingsen

Udkast til

Bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder¹⁾

I medfør af § 2 a, § 22, stk. 4, § 51 a, stk. 5, § 69, stk. 5, nr. 9, § 69, stk. 6, § 78, stk. 7-8 og 14, § 88 og § 90, nr. 1, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 418 af 25. april 2016, som ændret ved lov nr. 1756 af 27. december 2016, lov nr. 662 af 8. juni 2017 og lov nr. [lovforslag L40/2017], § 3, § 14, stk. 2 og 5, § 37 a, stk. 2, § 44, stk. 4, § 47, stk. 5, § 50 og § 52, nr. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 6. september 2016, som ændret ved lov nr. [lovforslag L40/2017], og § 2 a, § 22, stk. 2, § 23 c, stk. 4 og 5, § 23 d, stk. 3, § 26 a, nr. 1 og 2, § 28 a, stk. 3, § 28 b, stk. 2, og § 34, stk. 2, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 22. maj 2017, som ændret ved lov nr. [lovforslag L40/2017], fastsættes:

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse har til formål at fremme net- og distributionsvirksomheders realisering af omkostningseffektive energibesparelser til gavn for energiforbrugerne og samfundet.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomhedernes indsats skal have fokus på realisering af energibesparelser i slutforbruget, som ikke ville være blevet realiseret uden net- og distributionsvirksomhedernes indsats.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

1) Aktør: En virksomhed, som indgår aftale med en net- eller distributionsvirksomhed om aktiviteter efter kapitel 2 eller om gennemførelse af energispareaktiviteter som nævnt i kapitel 3. En aktør kan være en koncernforbunden virksomhed.

2) Kvotebelagte brændsler: Brændsler til anvendelse i anlæg og virksomheder, som er omfattet af CO₂-kvoteordningen, jf. lov om CO₂-kvoter.

3) Ikke-kvotebelagte brændsler: Brændsler, som anvendes i øvrige anlæg og virksomheder, der ikke er omfattet af CO₂-kvoteordningen, jf. lov om CO₂-kvoter.

4) Deltagende part: En virksomhed eller et offentligt organ, der har forpligtet sig til at nå visse mål i henhold til en frivillig aftale eller er omfattet af et nationalt politisk lovgivningsinstrument.

5) Distributionsvirksomhed: En naturgas- eller varmedistributionsvirksomhed, jf. nr. 17 og 22.

6) Effektiv individuel opvarmning og køling: En forsyningsmulighed inden for individuel opvarmning og køling, som sammenlignet med effektiv fjernvarme og fjernkøling målbart reducerer den tilførsel af ikkevedvarende primærenergi, der er påkrævet for at forsyne en enhed af leveret energi inden for en relevant systemgrænse, eller som kræver den samme tilførsel af ikkevedvarende primærenergi men til en lavere pris, under hensyntagen til påkrævet energi i forbindelse med udvinding, omdannelse, transport og distribution.

7) Effektiv opvarmning og køling: En mulighed for opvarmning og køling, som sammenlignet med et grundscenarie, der afspejler en business-as-usual-situation, målbart reducerer den tilførsel af primærenergi, der er påkrævet for på en omkostningseffektiv måde at forsyne en enhed af leveret energi inden for en relevant systemgrænse som vurderet i den cost-benefit-analyse, som er omhandlet i direktivet om energieffektivitet, under hensyntagen til påkrævet energi i forbindelse med udvinding, omdannelse, transport og distribution.

8) Endeligt energiforbrug: Al energi leveret til industri, transport, husholdninger, tjenesteydelser og landbrug. Omfatter ikke leverancer til energiomdannelsessektoren og energiindustrien selv.

9) Energi: Alle former for energiprodukter, brændsel, varme, vedvarende energi, elektricitet og andre former for energi som defineret i artikel 2, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.

1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik.

10)Energiforbrug i transportsektoren: Energiforbrug som anvendes til al vejtransport med indregistrerede køretøjer, togdrift, herunder elforbrug til tog, signaler m.v. samt luft- og skibsfart. Intern transport indenfor virksomheden, herunder brug af landbrugstraktorer, fiskerifartøjer, vandingsmaskiner m.v. er en del af erhvervenes procesenergiforbrug, og det er dermed ikke transport.

11)Energispareaftalen: Aftale af 16. december 2016 om energiselskabernes energispareindsats mellem energi-, forsynings- og klimaministeren og net- og distributionsvirksomhederne inden for el, natur- gas, fjernvarme og olie repræsenteret ved Dansk Energi, HMN GasNet, Dansk Gas Distribution, NGF Nature Energy, Dansk Fjernvarme, Foreningen Dansk Kraftvarmeværker samt Energi- og Olie- forum.

12)Energispareprojekt: Et projekt, der søger at gennemføre en eller flere konkrete energispareaktiviteter, jf. stk. 2.

13)Energitjeneste: Fysisk gavn, nytteværdi eller gode fremkommet ved at kombinere energi med energieffektiv teknik eller tiltag, der kan omfatte de drifts-, vedligeholdelses- og kontrolaktiviteter, der er nødvendige for at tilvejebringe tjenesten, som leveres på basis af en kontrakt, og som under normale omstændigheder har vist sig at medføre kontrollerbare forbedringer af energieffektiviteten eller primærenergibesparelser, der kan måles eller anslås.

14)Et energispareprojekts tilbagebetalingstid: Forholdet mellem investeringen (fratrullet tilskud) og værdien af første års energibesparelse.

15)Forpligtet part: En energidistributør, der er bundet af den nationale ordning for energispareforpligtelser, jf. nr. 5 og 19.

16)Kollektivt produktionsanlæg: El- og varmeproduktionsanlæg, som leverer energi til et kollektivt forsyningsnet.

17)Naturgasdistributionsvirksomhed: Enhver virksomhed, der varetager transport af naturgas via lokale eller regionale ledningsnet med henblik på levering til forbrugere, jf. § 6, nr. 2 og 4, i lov om naturgasforsyning.

18)Nettab: Tabene i transmissions- og distributionsnettene, inklusiv tab i transformatorer, pumper, målere, regulatorer m.v. hele vejen fra el- og varmeproduktionsanlæg og gasbehandlingsanlæg til levering til forbrugerne.

19)Netvirksomhed: En kollektiv elforsyningsvirksomhed, der udøver netvirksomhed med bevilling i medfør af bestemmelserne i § 19, stk. 2, i lov om elforsyning.

20)Primærenergiforbrug: Indenlandsk bruttoforbrug, bortset fra ikke-energirelaterede anvendelser.

21)Sikring af realiseringen af energibesparelser: Net- og distributionsvirksomhedernes gennemførelse eller medvirken til gennemførelse af energibesparelser hos slutbrugerne efter bestemmelserne i kapitel 3.

22)Varmedistributionsvirksomhed: En virksomhed, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand, jf. § 28 a, stk. 2, i lov om varmeforsyning.

23) Energispareaktiviteter: Energibesparelser i det endelige energiforbrug i alle sektorer i Danmark, samt afgrænsede energibesparelser i net og i forbindelse med energiproduktion jf. stk. 2, nr. 4 og 5. Energibesparelser som realiseres på Færøerne og i Grønland kan ikke medregnes.

Stk. 2. Følgende energispareaktiviteter kan medregnes i energispareaktiviteter efter stk. 1, nr. 23:

1) Etablering af lokale VE-anlæg, som begrænser behovet for tilførsel af energi til den konkrete forbruger, kan medregnes som en besparelse, jf. dog stk. 3, nr. 4. Hvis en fremstillingsvirksomhed eller et rensningsanlæg etablerer et energianlæg, som f.eks. forbrændings- eller forgasningsanlæg, til udnyttelse af eget produceret affald, kan der ikke medregnes en energibesparelse, hvis der fra anlægget er mulighed for at eksportere el eller gas ud af virksomheden.

2) Udnyttelse af overskudsvarme kan medregnes som en energibesparelse, hvis det reducerer virksomhedens nettoenergiforbrug.

3) Der kan medregnes energibesparelser opnået ved reduktion af tabene i transmissions- og distributionsnettene, jf. § 8, stk. 1, nr. 3, selvom det ikke er en del af det endelige energiforbrug.

4) Der kan medregnes energibesparelser opnået ved etablering af solfangere til fjernvarmeproduktion, som er godkendt senest den 30. juni 2018 og idriftsat senest 30. juni 2019.

5) Fra 2017 kan der medregnes energibesparelser i forbindelse med etablering af nye el- eller gasdrevne varmepumper til fjernvarmeproduktion.

Stk. 3. Følgende energispareaktiviteter kan ikke medregnes i energispareaktiviteter efter stk. 1, nr. 23:

1) Energibesparelser i forbindelse med energiforbruget til international skibsfart kan ikke medregnes.

2) Energibesparelser i forbindelse med national og international luftfart kan ikke medregnes.

3) Der kan ikke medregnes en energibesparelse som følge af et projekt, der ikke overholder gældende regler og lovgivning, herunder bygningsreglementet.

4) Der kan ikke medregnes energibesparelser i forbindelse med:

a. Solvarmeanlæg på bygninger, som er tilsluttet fjernvarme, medmindre anlæggene indgår som en del af fjernvarmeverkets forsyningsstrategi.

b. Solceller.

c. Vindmøller, herunder også husstandsmøller.

d. Vandkraftanlæg.

e. Gårdbiogasanlæg og biogafællesanlæg.

5) Raffinaderiernes energiforbrug samt energiforbrug ved indvinding af olie og naturgas er ikke en del af det endelige energiforbrug, og besparelser i forbindelse med dette forbrug kan derfor ikke medregnes.

6) Energiforbruget i kollektive produktionsanlæg, fjernvarmeverker, elværker, kraftvarmeverker m.v., er ikke en del af det endelige energiforbrug, og besparelser heri kan således ikke medregnes. Der kan dog medregnes energibesparelser ved etablering af nye solfangere og nye varmepumper til fjernvarmeproduktion, jf. stk. 2, nr. 4 og 5.

7) Der kan ikke medregnes energibesparelser fra hulumrisolering.

Kapitel 2

Information om energibesparelser til forbrugerne, kortlægning af energiforbrug

§ 3. **Distributionsvirksomhederne** skal give oplysning til alle forbrugerkategorier i forsyningsområdet om mulighederne for at opnå energibesparelser, herunder ved individuel rådgivning af forbrugerne, generel information, hjemmesider, informationsmateriale, undervisning og anden oplysningsvirksomhed.

Stk. 2. Distributionsvirksomhedernes realisering af energibesparelser, som virksomhederne oplyser om som nævnt i stk. 1, skal ske efter bestemmelserne i kapitel 3.

§ 4. Net- og distributionsvirksomhederne skal kortlægge deres energilevering i deres forsyningsområde fordelt på **forbrugerkategorier** og **kategorier af energianvendelse**.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomhederne skal offentliggøre informationer om energiforbrug, som fremkommer ved kortlægningen, på en offentligt tilgængelig hjemmeside eller på anden tydelig måde eller meddele disse informationer efter anmodning. I anmodningen skal de informationer, som ønskes meddelt, være identificeret.

§ 5. Net- og distributionsvirksomhederne kan udføre opgaverne efter dette kapitel selv, i fællesskab med andre net- og distributionsvirksomheder eller ved aftale med en eller flere aktører.

Kapitel 3

Realisering af energibesparelser

§ 6. Net- og distributionsvirksomhederne skal sikre, at der realiseres dokumenterbare energibesparelser gennem energispareprojekter i **et** omfang, der opfylder de i bilag 1 nævnte energibesparelsesmål.

Stk. 2. Til opfyldelsen af energisparemålene kan net- og distributionsvirksomhederne medregne energibesparelser, der tilskrives som realiserede af virksomhederne efter § 7, og som opgøres efter § 8.

Stk. 3. Net- og distributionsvirksomhederne skal efter reglerne i denne bekendtgørelse **og energispareaftalen** opfylde deres energibesparelsesforpligtelse så omkostningseffektivt som muligt.

Stk. 4. Net- og distributionsvirksomhederne skal indberette energibesparelserne for det år, hvor realiseringen og dokumentationen af den konkrete energibesparelse er afsluttet, jf. dog stk. 5. Indberetningen skal ske i overensstemmelse med § 11, stk. 3, nr. 1.

Stk. 5. En net- og distributionsvirksomhed kan dog aftale med aktører, som net- eller distributionsvirksomheden har indgået aftale om gennemførelse af energispareaktiviteter med, at overdragelsen af dokumenterede energibesparelser fra slutbrugeren til net- eller distributionsvirksomheden via aktøren udskydes til det følgende år.

Stk. 6. Net- eller distributionsvirksomhederne skal til Energistyrelsen indberette ændringer til allerede foretagne indberetninger af energibesparelser som korrektioner med angivelse af, hvordan korrektionerne er fordelt på de forudgående års indberetninger. Det skal desuden angives, hvilket energispareprojekt ændringen vedrører. Ændringerne kan indberettes til Energistyrelsen én gang årligt samtidig med indberetningen efter stk. 4.

Stk. 7. Ved opfyldelse af energisparemålene, jf. stk. 1, og opgørelse og indberetning af besparelserne anvendes de i bilag 4 oplyste energiindhold for specifikke brændsler. Der kan dog anvendes andre faktorer for energiindhold for specifikke brændsler, i det omfang disse er aftalt i energispareaftalen.

§ 7. Realiserede energibesparelser kan tilskrives net- og distributionsvirksomhederne, såfremt de opfylder betingelser i stk. 2-7.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomhederne kan tilskrives realiseringen af en energibesparelse, når virksomhederne har gennemført energispareaktiviteter eller har medvirket hertil, f.eks. ved sagkyndig bistand, ved organisering eller ved finansiel involvering, der medvirker til at reducere omkostningerne for slutbrugeren, jf. i øvrigt § 9 om indgåelse af aftale om gennemførelsen, gennem konkrete energispareaktiviteter hos en eller flere konkrete slutbrugere, jf. stk. 3, som enten kan opgøres specifikt eller efter standardiserede metoder, jf. § 8, stk. 1.

Stk. 3. Net- eller distributionsvirksomheden skal i alle energispareprojekter have en skriftlig dokumentation for net- eller distributionsvirksomhedens involvering forud for påbegyndelsen af realiseringen af besparelsen. Net- og distributionsvirksomhederne kan således ikke indberette besparelser, som kommer, uden at net- eller distributionsvirksomhederne er involverede, inden realiseringen påbegyndes. En aftale mellem en net- eller distributionsvirksomhed og en slutbruger kan eventuelt gå via et eller flere aktørled.

Stk. 4. Slutbrugeren har ret til at lade en net- eller distributionsvirksomhed tilskrive realiseringen af en energibesparelse. Slutbrugeren kan aftale at overdrage retten til en net- eller distributionsvirksomhed, eventuelt via en aktør. Lejer eller leaser slutbrugeren den bygning, anlæg, udstyr eller lignende, hvor energibesparelsen gennemføres, er det ejeren af den pågældende bygning, anlæg, udstyr eller lignende, som kan overdrage en ret til at tilskrive realiseringen af energibesparelsen til en bestemt net- eller distributionsvirksomhed. Hvis en tredjepart eller aktør afholder investeringen i forbindelse med realiseringen af en energibesparelse, kan det dog aftales, at vedkommende har ret til at overdrage retten til at lade energibesparelsen tilskrives en net- eller distributionsvirksomhedens opgørelse efter § 6, stk. 4.

Stk. 5. Net- og distributionsvirksomheder kan, foruden de aktiviteter, der fremgår af stk. 2-4, tilskrive sig den samlede energibesparelse, der følger af de gennemførte energispareaktiviteter, som opgøres efter § 8, i følgende tilfælde, jf. dog stk. 6:

1) I forhold til nye bygninger, hvis aktiviteten konkret medvirker til, at en ny bygning har et lavere energiforbrug, end hvad der følger af de gældende krav for den pågældende bygning.

2) For øvrige områder, hvor der i lovgivningen er fastsat krav om energieffektivisering, eller hvor en myndighed har indgået aftaler med berørte parter om energieffektivisering.

Stk. 6. I forhold til projekter, der modtager eller har modtaget tilskud eller tilsagn om tilskud fra tilskudsordningen for vedvarende energi til proces, jf. lov nr. 607 af 12. juni 2013 i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, kan net- og distributionsvirksomhederne kun medregne opnåede energibesparelser, i det omfang de på anden måde end ved tilskud udbetalt til slutforbrugeren medvirker til, at de relevante energieffektiviseringer gennemføres, jf. stk. 2-4.

Stk. 7. En gennemført energibesparelse kan kun tilskrives én net- eller distributionsvirksomhed efter opgørelsen i § 6, stk. 4.

Stk. 8. Retten til at lade en energibesparelse indgå i net- eller distributionsvirksomhedens opgørelse efter

§ 6, stk. 4, kan overdrages fra en net- eller distributionsvirksomhed til en anden, eventuelt via en mellemmand, som har en skriftlig fuldmagt fra den overdragende net- eller distributionsvirksomhed. En sådan overdragelse kan ske efter besparelserne er realiseret, men overdragelse mellem virksomheder skal ske, inden besparelserne indberettes til Energistyrelsen.

Stk. 9. Dokumentation for energibesparelser efter stk. 8 skal til enhver tid være tilgængelig for den virksomhed, som indberetter energibesparelsen til Energistyrelsen. Overdragelse fra én net- eller distributionsvirksomhed til den indberettende virksomhed skal være dokumenteret hos såvel den købende som den sælgende virksomhed.

§ 8. Energibesparelser, som ifølge § 7 anses for realiseret af net- og distributionsvirksomhederne, opgøres efter en af følgende metoder, som er i overensstemmelse med bilag 5:

1) Ved en standardiseret energispareaktivitet hos en slutbruger opgøres energibesparelsen på grundlag af generelle standardværdier. Standardværdierne udarbejdes af parterne i energispareaftalen og fastsættes af Energistyrelsen. Standardværdierne offentliggøres på Energistyrelsens hjemmeside.

2) Ved en konkret energispareaktivitet hos en slutbruger inden for områder, hvor der ikke findes en standardværdi, opgøres energibesparelsen specifikt.

3) I forbindelse med aktiviteter, der reducerer nettabene, kan der alene medregnes den besparelse, som fremkommer ved valg af løsninger, som er bedre end den gennemsnitlige energieffektivitet for nye anlæg, hvor de pågældende besparelser realiseres, eller ved forbedringer, som ellers ikke ville være gennemført. Besparelserne opgøres specifikt og dokumenteres. Ved gennemførelse af energispareaktiviteter i form af reduktion af tab i egne net, kan der alene medregnes ekstra omkostninger, som er knyttet til valg af løsninger, som er bedre end dagens standard for nye anlæg. I det omfang disse ekstra omkostninger ikke kan opgøres, fastsættes de som forrige års gennemsnitlige omkostning pr. kWh for alle parter i energispareaftalen.

Input fra Allan Stihøj

Stk. 2. Energistyrelsen kan træffe afgørelse overfor en net- eller distributionsvirksomhed om, hvorvidt en løsning, som omfattet af stk. 1, nr. 3, er bedre end dagens standard, herunder specificering af hvilke dele af løsningen, der ikke er i overensstemmelse med henholdsvis kravet om at være bedre end dagens standard eller at være en forbedring, som ellers ikke ville have været gennemført, samt hvor stor en energibesparelse i kWh, der er i overensstemmelse med kravet om at være bedre end dagens standard.

Stk. 3. For energibesparelser, hvor aftalen med slutbrugeren er indgået efter 1. januar 2017, vægtes første-års-besparelsen med de prioriterings- og konverteringsfaktorer, som fremgår af bilag 2.

Stk. 4. Net- og distributionsvirksomhederne kan ikke i forbindelse med opfyldelse af energispareforpligtelsen yde finansiel støtte til energispareaktiviteter, hvis den simple tilbagebetalingstid for projektet inklusiv tilskud derved bliver mindre end 1 år. Dog kan net- og distributionsvirksomhederne yde rådgivning m.v. til energispareaktiviteten i de tilfælde, hvor tilbagebetalingstiden for projektet er mindre end ét år.

§ 9. En net- eller distributionsvirksomhed, som vil sikre realiseringen af energibesparelser ved aktiviteter som nævnt i stk. 2 og 4, skal indgå aftale med en aktør om, at denne gennemfører aktiviteterne for net- eller distributionsvirksomheden.

Stk. 2. I forbindelse med energispareaktiviteter omfattet af § 2, stk. 2, nr. 4 og 5, i eget forsyningsområde og inden for egen energiart, skal net- eller distributionsvirksomheden indgå aftale som nævnt i stk. 1, hvis virksomheden vil:

1) gennemføre konkrete energibesparelsesaktiviteter hos slutbrugere, herunder installationsarbejder, energieffektivisering af udstyr og processer m.v. eller

2) deltage i salg af energieffektivt udstyr eller forestå finansiering af energibesparelser.

Stk. 3. Net- og distributionsvirksomhederne kan selv:

1) gennemføre aktiviteter omfattet af § 2, stk. 2, nr. 1, i det omfang de realiserer energibesparelser i egne net eller via målere inkl. aflæsnings- og overvågningsudstyr,

2) etablere kollektive solvarmeanlæg, jf. § 2, stk. 2, nr. 4, og etablere varmepumper til fjernvarmeproduktion, jf. § 2, stk. 2, nr. 5, i det omfang det er en del af virksomhedens egen varmeproduktion, og

3) gennemføre besparelser, jf. § 2, stk. 1, nr. 23.

Stk. 4. I forbindelse med gennemførelse af energispareaktiviteter efter kapitel 3 af enhver art uden for eget forsyningsområde eller uden for egen energiart, skal net- eller distributionsvirksomheden indgå aftale som nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Net- og distributionsvirksomhedernes energisparemål, mængden af realiserede energibesparelser og disses procentuelle fordeling på sektorer samt liste med aktører de samarbejder med, tilgængeliggøres over for aktører og slutbrugere på virksomhedernes hjemmesider.

§ 10. Net- og distributionsvirksomhederne skal dokumentere, at energibesparelserne overholder §§ 6-8 og at energisparemålene, jf. bilag 1, er opfyldt.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomhederne skal sikre, at dokumentationen i skriftlig form, herunder elektronisk, er tilgængelig i 5 år efter indberetningen af energibesparelsen. Når net- og distributionsvirksomhederne har indgået aftale med en aktør om varetagelse af **energispareforpligtelsen**, skal der foreligge en konkret aftale om, hvordan aktøren håndterer og opbevarer dokumentationen. Er dokumentationen for energibesparelser, som allerede er indberettet, ikke længere tilgængelig, f.eks. fordi dokumentationen lå hos en aktør, som er gået konkurs, skal energibesparelsen korrigeres i førstkommende indberetning.

Stk. 3. Net- og distributionsvirksomhederne skal etablere et kvalitetssikringssystem og gennemføre kvalitetssikring i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 3. Kvalitetssikringssystemet skal sikre, at virksomhedens dokumentation og indberetning, herunder også dokumentationen for besparelser, som er udført af underleverandører eller tredjepart, der agerer på virksomhedens vegne, er retvisende og opfylder de fastsatte krav. Virksomhederne skal én gang om året gennemføre en kvalitetskontrol samt audit, jf. bilag 3. Ved mindst hver anden gennemførelse af kvalitetskontrol og audit, skal denne gennemføres af en uafhængig tredjepart.

Kapitel 4

Samarbejde om energispareaktiviteter mellem net- og distributionsvirksomheder

§ 11. Net- og distributionsvirksomhederne skal samarbejde i fornødent omfang om realiseringen af energibesparelser i medfør af denne bekendtgørelse og energispareaftalen, jf. dog kapitel 5.

Stk. 2. Net- og distributionsvirksomhederne skal udpege **samarbejdsorganer** for virksomheder inden for hver af energiarterne elektricitet, **naturgas** og fjernvarme. Virksomhederne kan oprette et fælles samarbejdsorgan for to eller alle energiarter.

Stk. 3. Samarbejdsorganerne skal udføre følgende opgaver:

1) Hvert samarbejdsorgan skal hvert år udarbejde en rapport med en samlet opgørelse over de virksomheder, der deltager i samarbejdsorganets realiserede energibesparelser det forudgående år på grundlag af den dokumentation, som er nævnt i § 10. Rapporten indsendes til Energistyrelsen. Energistyrelsen udarbejder standardskemaer for rapporten og offentliggør skemaerne på Energistyrelsens hjemmeside.

2) Samarbejdsorganerne skal årligt indberette resultater fra deltagende net- og distributionsvirksomhedernes kvalitetskontrol og audit til Energistyrelsen.

Stk. 4. De net- og distributionsvirksomheder, som **deltager i** samarbejdsorganet, dækker i fællesskab samarbejdsorganets omkostninger, der vedrører energispareaktiviteter eller administrationen heraf.

§ 12. Net- og distributionsvirksomhederne skal deltage i samarbejdsorganets aktiviteter efter bestemmelserne i denne bekendtgørelse, som angivet herunder:

1) Indberette realiserede energibesparelser som nævnt i kapitel 3 til samarbejdsorganet.

2) Indberette resultater fra kvalitetskontrol og audit til samarbejdsorganet.

3) Betale bidrag til samarbejdsorganet som nævnt i § 11, stk. 4.

4) Deltage i net- eller distributionsvirksomhedernes opfyldelse af energisparemålet, jf. bilag 1.

Stk. 2. Net- og varmedistributionsvirksomheder, der misligholder energispareaftalen eller overtræder reglerne i denne bekendtgørelse, lov om elforsyning, lov om varmforsyning eller regler udstedt i medfør heraf om energispareordningen, kan blive opsagt af det samarbejdsorgan, de indgår i. Samarbejdsorganets opsigelse skal ske senest 1. maj for at have virkning for det følgende år.

Kapitel 5

Forpligtelser for net- og distributionsvirksomheder, som ikke deltager i samarbejde omfattet af kapitel 4, m.v.

§ 13. En net- eller distributionsvirksomhed kan ved meddelelse til samarbejdsorganet afslå at deltage i samarbejdet som nævnt i kapitel 4. Meddelelsen kan gives ved oprettelsen af samarbejdsorganet. En net- eller distributionsvirksomhed kan desuden udtræde af samarbejdet nævnt i kapitel 4 ved udgangen af et kalenderår ved opsigelse til samarbejdsorganet senest ved udgangen af forrige kalenderår.

§ 14. Energistyrelsen kan træffe afgørelse om, at en net- eller distributionsvirksomhed tildeles et individuelt, årligt energisparemål, såfremt net- eller distributionsvirksomheden væsentligt eller gentagne gange har tilsidesat sine forpligtelser inden for energispareområdet efter henholdsvis lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning eller lov om varmforsyning, eller efter regler udstedt i medfør heraf. Energistyrelsen kan herunder lægge vægt på, om net- eller distributionsvirksomheden overholder aftaler efter § 30, stk. 2. For naturgasdistributionsvirksomhederne anvendes det mål, som fremgår af bilag 1. Energistyrelsen kan ved afgørelsen desuden lægge vægt på, om net- eller distributionsvirksomheden væsentligt eller gentagne gange har tilsidesat sine forpligtelser efter energispareaftalen eller tidligere aftaler om energiselskabernes energispareindsats.

Stk. 2. Ved afgørelse efter stk. 1 finder § 15, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Såfremt en net- eller distributionsvirksomhed tildeles et energisparemål efter stk. 1, tæller virksomhedens realiserede energibesparelser ikke med i samarbejdsorganets opgørelse over den pågældende branches energibesparelser, jf. § 11, stk. 3, nr. 1.

§ 15. Energistyrelsen træffer afgørelse om, hvorledes net- og distributionsvirksomheder, som ikke deltager i et samarbejde som nævnt i kapitel 4, skal overholde bestemmelserne i kapitel 3 om realisering af energibesparelser.

Stk. 2. Energistyrelsen fastsætter i afgørelser efter stk. 1, vilkår om, at virksomheden skal:

- 1) sikre realiseringen af en forholdsmæssig del af de i bilag 1 nævnte mål for energibesparelser,
- 2) overholde krav til virksomhedens realisering af energibesparelser, for opgørelsesmetoder og prioriteringsfaktorer og gennemsigtighed samt for dokumentation og kvalitetssikring af energispareaktiviteterne,
- 3) udarbejde en rapport hvert år om virksomhedens realiserede energibesparelser og indsende rapporten til Energistyrelsen, der indeholder de oplysninger, der fremgår af § 11, stk. 3, nr. 1, og
- 4) efter anmodning meddele fornødne oplysninger til samarbejdsorganet til brug for dets indsamling af data om energibesparelser.

Stk. 3. For netvirksomheder fastsættes energisparemålet på baggrund af netvirksomhedens forholdsmæssige andel af afregnede energimængder til slutbrugerne. Netvirksomhedens mål fastsættes årligt på baggrund af en gennemsnitlig historisk andel af afregnet energi. For varmedistributionsvirksomheder fastsættes energisparemålet på baggrund af varmedistributionsvirksomhedens forholdsmæssige andel af varmeleverancer til nettet.

Kapitel 6

Økonomi, regnskabsførelse og rapportering m.v.

§ 16. I beregningen af nettoomkostninger indgår omkostninger omfattet af stk. 2-4.

Stk. 2. Omkostninger til følgende aktiviteter indgår i beregningen efter stk. 1, som omkostninger til energibesparelser:

- 1) Indgåelse af aftaler med aktører vedrørende udførelse af energispareaktiviteter.
- 2) Kampagner, information og rådgivning i forbindelse med en specifik indsats.
- 3) Tilskud til slutkunder.
- 4) Køb af ret til at lade en energibesparelse indgå i en net- eller distributionsvirksomheds opgørelse i forbindelse med en indberetning efter § 6, stk. 4, til Energistyrelsen.
- 5) Interne projekter hos en net- eller distributionsvirksomhed.

6) Energibesparelser i eget net.

7) Kollektive solvarmeanlæg i forbindelse med fjernvarmeforsyning, som er godkendte og projekterede senest 30. juni 2018 til idriftsættelse senest 30. juni 2019.

8) Etablering af nye el- og gasdrevne varmepumper til fjernvarmeproduktion fra 1. januar 2017, jf. dog stk. 5.

9) Omkostninger til vederlag til midlertidigt og fastansatte lønmodtagere, til vikarbureauer og anden betaling for arbejdskraft vedrørende aktiviteter, der er omtalt i nr. 1-8.

Stk. 3. Følgende administrationsomkostninger indgår i beregningen efter stk. 1:

1) Omkostninger til varetagelse af ledelsesmæssige opgaver til udmøntning af energispareindsatsen.

2) Omkostninger til opførelse og indberetning af energibesparelser og nettoomkostninger.

3) Omkostninger til intern kvalitetssikring af energibesparelser.

4) Omkostninger til intern og ekstern audit og kvalitetskontrol.

5) Omkostninger til deltagelse i myndighedernes stikprøvekontroller og tilsynsaktiviteter.

6) Omkostninger til generelle kampagner og generel informationsindsats knyttet til virksomhedens energispareindsats.

7) Omkostninger til medarbejderes deltagelse i kurser, forudsat, at den pågældende medarbejder direkte varetager mindst en af de aktiviteter, der er omtalt i nr. 1-6 eller stk. 2.

8) Omkostninger til ekstern sagkyndig bistand ved opførelse af energibesparelser.

9) Omkostninger i medfør af § 11, stk. 4, til samarbejdsorganet, der vedrører energispareaktiviteter eller administrationen heraf.

10) Omkostninger til gebyrer efter kapitel 7.

11) Omkostninger til vederlag til midlertidigt og fastansatte lønmodtagere, til vikarbureauer og anden betaling for arbejdskraft vedrørende aktiviteter, der er omtalt i nr. 1-10.

12) Omkostninger til overhead ud over vederlaget og anden betaling for arbejdskraft omfattet af nr. 11 eller af stk. 2, nr. 9, herunder omkostninger til lokaler, kontorudstyr, IT, stabsfunktioner m.v.

Stk. 4. Følgende øvrige omkostninger indgår i beregningen efter stk. 1 og 2, medmindre de omfattes af en afgørelse efter § 33, stk. 2:

1) Omkostninger efter stk. 2 i forbindelse med realisering af energibesparelser omfattet af kapitel 3, som ikke gennemføres.

2) Omkostninger til realisering af energibesparelser, som i henhold til en afgørelse i medfør af § 31, stk. 2, ikke tæller med i opgørelsen af realiserede energibesparelser.

Stk. 5. Regnskabsføringen i net- og distributionsvirksomheder skal muliggøre dokumentation af fordelingen af omkostninger efter henholdsvis stk. 2 og 3.

Stk. 6. Nettoomkostningerne svarer til summen af de af net- eller distributionsvirksomhedens omkostninger, der er angivet i stk. 2-4 og opgjort efter § 17, fratrukket summen af de af net- eller distributionsvirksomhedens indtægter, der er angivet i § 18. Dokumentation af omkostninger og indtægter sker efter reglerne i § 20 eller § 25.

§ 17. Omkostninger til realisering af energibesparelser omfattet af kapitel 3 opgøres som de faktisk afholdte omkostninger, jf. dog stk. 2 og § 8, stk. 1, nr. 3, 4. pkt.

Stk. 2. Kan de faktiske omkostninger ved gennemførelse af energispareaktiviteter i form af etablering af kollektive solvarmeanlæg, jf. § 2, stk. 2, nr. 4, eller ved etablering af el- og gasdrevne varmepumper til fjernvarmeproduktion, jf. § 2, stk. 2, nr. 5, ikke opgøres, fastsættes omkostningerne per sparet kWh som forrige års gennemsnitlige omkostning pr. kWh for alle aftaleparter, som opgjort af Energistyrelsen.

Øvrige energibesparelser uden omkostning (eks. netoptimering) som er beskrevet i "Vejledning til net- og distributionsselskaberne i forbindelse med opgørelse og indberetning af omkostninger ..." G1.6 er IKKE med?

§ 18. I opgørelsen af nettoomkostninger i medfør af § 16, stk. 1, indgår indtægter forbundet med realiseringen af energibesparelser fra overdragelse fra en net- eller distributionsvirksomhed til en anden, af ret til at lade en energibesparelse indgå i en net- eller distributionsvirksomheds opgørelse i forbindelse med en indberetning efter § 6, stk. 4, til Energistyrelsen.

Særlige regler på el- og naturgasområderne

§ 19. Energitilsynet forhøjer en netvirksomheds indtægtsramme med et beløb, der svarer til de nettoomkostninger efter § 16, stk. 6, som virksomheden har afholdt i regnskabsåret, jf. dog stk. 3. Energitilsynet træffer afgørelse om midlertidig forhøjelse af en netvirksomheds indtægtsramme efter § 19 på baggrund af virksomhedens regnskabsoplysninger i medfør af § 20 for regnskabsåret, samt eventuelle korrektioner til oplysningerne i overensstemmelse med § 23.

Stk. 2. Energitilsynet fastsætter midlertidig tillægget til en naturgasdistributionsvirksomheds indtægtsramme med et beløb, der svarer til de nettoomkostninger efter § 18, stk. 6, som virksomheden har afholdt i regnskabsåret, jf. dog stk. 3. Energitilsynet træffer afgørelse om en naturgasdistributionsvirksomheds indtægtsramme efter § 19 på baggrund af virksomhedens regnskabsoplysninger i medfør af § 20 for regnskabsåret, samt eventuelle korrektioner til oplysningerne i overensstemmelse med § 23

Stk. 3. En net- eller naturgasdistributionsvirksomhed kan vælge at fordele omkostninger, som virksomheden i et regnskabsår har afholdt til realisering af energibesparelser omfattet af kapitel 3, over flere på hinanden følgende år, dog ikke længere end 2021. Virksomheden giver Energitilsynet meddelelse herom og om den ønskede fordeling samtidig med fremsendelse af sin årsrapport i medfør af § 30, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 195 af 4. marts 2016 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af lov om elforsyning, eller sit reguleringsregnskab i medfør af § 31, stk. 2, i bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsvirksomheder.

Stk. 4. I tilfælde omfattet af stk. 3 beregner Energitilsynet beløbet til dækning af virksomhedens nettoomkostninger i regnskabsåret, jf. stk. 1 eller 2, ved at lægge den opdeling til grund, som virksomheden i regnskabsåret eller tidligere regnskabsår har valgt at foretage og har givet Energitilsynet meddelelse om efter stk. 3, 2. pkt.

§ 20. En naturgasdistributionsvirksomhed skal i sit reguleringsmæssige regnskab efter § 31 i bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsvirksomheder redegøre for følgende:

1) Det samlede beløb for regnskabsårets faktisk afholdte omkostninger, jf. § 17, og indtægter forbundet med realisering af energibesparelser omfattet af kapitel 3, fordelt på

- a) omkostninger til realisering af energibesparelser omfattet af § 16, stk. 2,
- b) omkostninger til administration, jf. § 16, stk. 3, og
- c) indtægter i året, jf. § 18.

2) Hvorvidt de indberettede energibesparelser for året, jf. § 6, stk. 4, alene og fuldt ud er realiseret ved omkostningerne og indtægterne omfattet af nr. 1. Hvis dette ikke er tilfældet, oplyses det samlede beløb for omkostninger, jf. § 16, til årets indberettede energibesparelser, og indtægter, fordelt på

- a) omkostninger afholdt i året til realisering af energibesparelser, jf. § 16, stk. 2, som er forbundet med de indberettede energibesparelser i året,
- b) omkostninger afholdt i tidligere år til realisering af energibesparelser, jf. § 16, stk. 2, som er forbundet med de indberettede energibesparelser i året,
- c) omkostninger afholdt i året til administration, jf. § 16, stk. 3, og
- d) indtægter i året, jf. § 18.

3) Beløbet for den del af de samlede omkostninger afholdt i året, som virksomheden ifølge meddelelsen efter § 19, stk. 3, har valgt at få dækning for i regnskabsåret.

4) Beløbet for omkostninger afholdt i forudgående år, hvis dækning virksomheden ifølge meddelelsen efter § 19, stk. 3, har valgt at få dækning for i regnskabsåret.

5) Tarifindtægter opkrævet hos kunderne til dækning af

- a) virksomhedens samlede nettoomkostninger i regnskabsåret, jf. nr. 1, eller
- b) det beregnede beløb for regnskabsåret, jf. § 19, stk. 4, hvis der er givet meddelelse efter § 19, stk.

4.

6) Afvikling af for meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb fra det forudgående regnskabsår

Stk. 2. Hvis et beløb efter stk. 1, nr. 2, litra b, indeholder omkostninger, som er afholdt i forskellige år, skal fordelingen pr. år oplyses. For beløb efter stk. 1, nr. 3, skal tilsvarende oplyses om årstal for afholdelsen.

Stk. 3. For netvirksomheder gælder regler fastsat i medfør af § 69 b, stk. 3, i lov om elforsyning.

§ 21. Energitilsynet udmelder en vejledende midlertidig forhøjelse af en net- eller naturgasdistributionsvirksomheds indtægtsramme for det kommende regnskabsår. Energitilsynets vejledende udmelding baseres på

1) de gennemsnitlige omkostninger for den pågældende branche i de foregående år, som Energitilsynet beregner i medfør af § 29,

2) branchens energisparemål for det kommende år, jf. bilag 1, og

3) den enkelte net- eller gasvirksomheds andel af branchens energisparemål for det kommende år, som oplyst til Energitilsynet af samarbejdsorganet eller den enkelte virksomhed, som ikke deltager i et samarbejde omfattet af kapitel 4.

Stk. 2. Energitilsynet udmelder den vejledende midlertidige forhøjelse af indtægtsrammen samtidig med, at Energitilsynet udmelder en indtægtsramme for det eller de kommende år efter henholdsvis bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af lov om elforsyning og bekendtgørelse om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber.

§ 22. En net- eller naturgasdistributionsvirksomheds omkostninger, der er opført i virksomhedens regnskabsoplysninger omfattet af § 20, som revisorpåtegningen helt eller delvist tager forbehold for, anses som ikke dokumenteret og kan ikke medregnes ved beregningen af den midlertidige forhøjelse af en netvirksomheds indtægtsramme eller en naturgasdistributionsselskabs indtægtsramme efter § 19 eller indgå i omkostningsstatistikken efter § 29.

Stk. 2. Kan virksomheden senere fremsende et regnskab med revisorpåtegning uden forbehold, eller hvor forbeholdet kun gælder et mindre beløb end tidligere, skal afgørelsen om forhøjelse af indtægtsrammen tilbagekaldes, og den seneste revisorpåtegning lægges til grund for en ny afgørelse om forhøjelse af indtægtsrammen. Tilsvarende skal oplysningerne i den seneste revisorpåtegning indgå i udarbejdelsen af omkostningsstatistikken efter § 29.

§ 23. Energitilsynet skal i afgørelser efter § 19, stk. 1 og 2, alene inddrage korrektioner fra en naturgasdistributionsvirksomhed til indholdet af virksomhedens regnskabsoplysninger i medfør af § 20 for et givent regnskabsår, såfremt korrektionen

1) er indsendt senest 3 år efter den oprindelige indberetning for året,

2) har betydning for den midlertidige forhøjelse af naturgasdistributionsselskabets indtægtsramme efter § 19,

3) er revisorpåtegnet uden forbehold, og

4) angår enten fejlagtige oplysninger eller berigtiger ulovlige forhold.

Stk. 2. For netvirksomheder gælder for afgørelser efter stk. 1, regler fastsat i medfør af § 69 b, stk. 3, i lov om elforsyning.

Stk. 3. Fremsender virksomheden en korrektion, efter Energitilsynet har truffet afgørelse i medfør af § 19, stk. 1 eller 2, skal afgørelsen alene tilbagekaldes, og de korrigerede oplysninger lægges til grund for en ny afgørelse om forhøjelse af indtægtsrammen, såfremt korrektionen er i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 4. Korrektioner i overensstemmelse med stk. 1 og stk. 3 skal indgå i udarbejdelsen af omkostningsstatistikken efter § 29.

§ 24. Energitilsynet træffer årligt, samtidigt med sin afgørelse efter § 19, stk. 1, afgørelse om opgørelse af saldoen af netvirksomhedens differencer i reguleringsåret.

Stk. 2. Differencer i kundernes favør skal afvikles i det følgende regnskabsår. Differencer i netvirksomhedens favør skal afvikles senest indenfor de følgende 3 regnskabsår.

Stk. 3. Netvirksomhederne skal hvert år, sammen med det årlige reguleringsregnskab efter bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder, fremsende en redegørelse til Energitilsynet, om deres afvikling af for meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb til deres energibesparende aktiviteter i det foregående reguleringsår, jf. § 22, stk. 8, i lov om elforsyning.

Særlige regler på fjernvarmeområdet

§ 25. Varmedistributionsvirksomhedernes omkostninger til realisering af energibesparelser omfattet af §§ 16-17 og indtægter omfattet af § 18 indregnes i tariffene i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4 i lov om varmforsyning.

Stk. 2. Ved anmeldelse af pris, budgetter og prisettersvisning finder kapitel 4 i lov om varmforsyning tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Varmedistributionsvirksomheder skal tilrettelægge regnskabsførelsen, så den muliggør dokumentation af fordelingen af omkostninger og indtægter omfattet af §§ 16-18 på kalenderår, uanset om virksomheden har kalenderåret som regnskabsår.

Stk. 4. Samarbejdsorganets rapport efter § 11, stk. 3, nr. 1, skal for hver af de omfattede virksomheder indeholde oplysninger om:

1) Det samlede beløb for årets afholdte omkostninger, jf. § 17, og indtægter forbundet med realisering af energibesparelser omfattet af kapitel 3, fordelt på

- a) omkostninger til realisering af energibesparelser omfattet af § 16, stk. 2,
- b) omkostninger til administration, jf. § 16, stk. 3,
- c) omkostninger omfattet af § 16, stk. 4, og
- d) indtægter, jf. § 18.

2) Hvorvidt de indberettede besparelser for året, jf. § 6, stk. 6, alene og fuldt ud er realiseret ved omkostningerne og indtægterne omfattet af nr. 1. Hvis dette ikke er tilfældet, oplyses om det samlede beløb for omkostninger, jf. § 17, til årets indberettede energibesparelser, og indtægter fordelt på

a) omkostninger afholdt i året til realisering af energibesparelser, § 16, jf. stk. 2, som er forbundet med de indberettede besparelser i året,

b) **omkostninger afholdt i tidligere år til realisering af energibesparelser, § 16, jf. stk. 2, som er forbundet med de indberettede besparelser i året,**

- c) omkostninger afholdt i året til administration, jf. § 16, stk. 3,
- d) omkostninger afholdt i året, som er omfattet af § 16, stk. 4, og
- e) indtægter i året, jf. § 18.

3) Eventuelle omkostninger, der i tidligere år har været indberettet som omfattet af nr. 1, litra a eller b, men som i årets løb er blevet omfattet af § 16, stk. 4.

Stk. 5. Hvis et beløb efter stk. 4, nr. 2, litra b, indeholder omkostninger, som er afholdt i forskellige år, skal fordelingen pr. år oplyses. For beløb efter stk. 4, nr. 3, skal tilsvarende oplyses om årstal for afholdelsen.

Stk. 6. En varmedistributionsvirksomhed kan vælge at opfylde kravene i stk. 4 om oplysninger fra samarbejdsorganet ved i stedet at udarbejde et regnskab for kalenderårets energispareaktiviteter og andre aktiviteter omfattet af denne bekendtgørelse med de oplysninger, som ellers skulle fremgå af samarbejdsorganets rapport. Regnskabet skal være revisorpåtegnet og indsendes til Energitilsynet senest 1. august året efter kalenderårets afslutning. Hvis revisorpåtegningen helt eller delvist tager forbehold for, om omkostningsbeløbet i regnskabet opfylder kravene i denne bekendtgørelse, skal Energitilsynet inddrage denne oplysning i sit tilsyn med priser og vilkår efter § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning

Stk. 7. Hvis der er korrektioner til indberetninger efter stk. 4 eller 6 fra tidligere år, indberettes de samtidig med indberetning efter stk. 4 eller 6. Vedrører en korrektion oplysninger i et regnskab efter stk. 6, skal korrektionen være revisorpåtegnet. Hvis revisorpåtegningen helt eller delvist tager forbehold for, om omkostningsbeløbet i regnskabet opfylder kravene i denne bekendtgørelse, skal Energitilsynet inddrage denne oplysning i sit tilsyn med priser og vilkår efter § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning. Omkostninger, som revisorpåtegningen helt eller delvist tager forbehold for, kan ikke indgå i udarbejdelsen af omkostningsstatistikken efter § 29.

§ 26. Varmedistributionsvirksomhederne skal opbevare dokumentationen for opfyldelse af kravene i §§ 16-17 i 5 år efter det år, som dokumentationen vedrører.

Kapitel 7

Betaling af gebyrer

§ 27. Net- og distributionsvirksomhederne betaler hvert år fra 2018-2021 et gebyr til Energistyrelsen og til Energitilsynet til dækning af Energistyrelsens og Energitilsynets omkostninger ved varetagelse af opgaver efter denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Netvirksomhederne betaler for 2018 samlet set 4.792.260 kr. til Energistyrelsen og 5.824.439 kr. til Energitilsynet. Netvirksomhederne betaler hvert år for 2018-2021 samlet set 4.792.260 kr. til Energistyrelsen. Netvirksomhederne betaler hvert år i 2019-2021 5.787.576 kr. til Energitilsynet. Den enkelte netvirksomheds andel af betalingen opgøres som en forholdsmæssig andel af netvirksomhedens energispareforpligtelse i forhold til den samlede energispareforpligtelse for elnetvirksomhederne i året, jf. bilag 1.

Stk. 3. HMN Gasnet P/S, cvr. nr. 37270024, betaler for 2018 1.707.739 kr. til Energistyrelsen og 2.075.560 kr. til Energitilsynet. HMN Gasnet betaler hvert år for 2018-2021 1.707.739 kr. til Energistyrelsen, og hvert år for 2019-2021 2.062.423 kr. til Energitilsynet.

Stk. 4. Dansk Gas Distribution A/S, cvr. nr. 27210406, betaler for 2018 860.488 kr. til Energistyrelsen og 1.045.824 kr. til Energitilsynet. Dansk Gas Distribution betaler for 2018-2021 860.488 kr. til Energistyrelsen, i 2018 1.045.824 kr. til Energitilsynet og hvert år for 2019-2021 1.039.205 kr. til Energitilsynet

Stk. 5. NGF Nature Energy Distribution A/S, cvr. nr. 29214824, betaler for 2018 211.812 kr. til Energistyrelsen og 257.433 kr. til Energitilsynet. NGF Nature Energy betaler hvert år for 2018-2021 211.812 kr. til Energistyrelsen, i 2018 257.433 kr. til Energitilsynet og hvert år for 2019-2021 255.804 kr. til Energi- tilsynet.

Stk. 6. Varmedistributionsvirksomhederne betaler for 2018 samlet set 5.427.698 kr. til Energistyrelsen og 6.596.741 kr. til Energitilsynet. Varmedistributionsvirksomhederne betaler hvert år for 2018-2021 samlet set 5.427.698 kr. til Energistyrelsen, i 2018 6.596.741 kr. til Energitilsynet og hvert år for 2019-2021 6.554.989 kr. til Energitilsynet. Den enkelte varmedistributionsvirksomheds andel af betalingen opgøres som en forholdsmæssig andel af varmedistributionsvirksomhedens energispareforpligtelse i forhold til den samlede energispareforpligtelse for varmedistributionsvirksomhederne i året, jf. bilag 1.

Stk. 7. Betaling efter stk. 2-6 opkræves årligt af henholdsvis Energistyrelsen og Energitilsynet efter d. 1. august. Energistyrelsen træffer afgørelse om størrelsen af den betaling, som den enkelte virksomhed skal betale til henholdsvis Energistyrelsen og Energitilsynet efter stk. 2 og 6. Energitilsynet lægger Energistyrelsens afgørelse til grund ved opkrævning af gebyrer til Energitilsynet efter stk. 2 og 6.

Kapitel 8

Tilsyn og påbud m.v.

§ 28. Net- og distributionsvirksomheder skal efter anmodning meddele Energistyrelsen, Energitilsynet og Energiklagenævnet fornødne oplysninger, til brug for myndighedernes tilsyn eller behandling af klager, som omfattes af denne bekendtgørelse, jf. § 84, stk. 1, i lov om elforsyning, og § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning. Det samme gælder virksomheder, der er omfattet af lov om varmforsyning.

§ 29. Når regnskabstallene efter § 20 og § 25, stk. 4-7, fra det forudgående kalenderår foreligger, oversender Energitilsynet oplysningerne om omkostninger til Energistyrelsen. Ud fra regnskabstallene samt oplysninger om energibesparelser indhentet fra Energistyrelsen udarbejder Energitilsynet en omkostningsstatistik, der offentliggøres af Energitilsynet på Energitilsynets hjemmeside senest 1. november.

Stk. 2. Omkostningsstatistikken skal indeholde:

1) De enkelte virksomheders samlede omkostninger afholdt i året i forbindelse med besparelsesindsatsen, jf. § 20, stk. 1, nr. 1, § 22, stk. 1, og § 25, stk. 4, nr. 1, og stk. 6.

2) De enkelte virksomheders samlede omkostninger i forbindelse med de energibesparelser, som er indberettet i året, uanset året for omkostningernes afholdelse, jf. § 20, stk. 1, nr. 2, § 22 og § 25, stk. 4, nr. 2,

og stk. 6.

3) Omkostninger pr. sparet kWh indberettet i året beregnet med udgangspunkt i omkostningerne efter nr. 2.

Stk. 3. Ved hver offentliggørelse af årets omkostningsstatistik efter stk. 1 oplyser Energitilsynet samtidig, om der foreligger oplysninger om korrektioner til omkostningsstatistikker fra tidligere år i form af nye oplysninger om omkostninger fra net- eller naturgasdistributionsvirksomheder efter § 23, fra samarbejdsorganet på fjernvarmeområdet for så vidt angår § 25, stk. 4, nr. 3, jf. stk. 5 og 7, fra varmedistributionsvirksomheder efter § 25, stk. 6, jf. stk. 7, afgørelser fra Energitilsynet efter § 33, stk. 2, eller i form nye oplysninger om energibesparelsernes omfang modtaget fra Energistyrelsen, herunder korrektioner efter § 6, stk. 6, og afgørelser efter § 31, stk. 2, 1. eller 2. pkt. Er der korrektioner, offentliggør Energi- tilsynet samtidigt en opdateret udgave af berørte delelementer af de tidligere statistikker.

§ 30. På baggrund af den årlige omkostningsstatistik efter § 29 af virksomhedernes omkostninger kan Energistyrelsen anmode net- og distributionsvirksomheder med omkostninger, der ligger blandt de 5 pct. højeste omkostninger per indberettet kWh, dog altid op til 35 virksomheder, om at redegøre for, hvorledes de har sikret omkostningseffektiviteten, herunder deres indsatsområder, metoder og omkostningerne. Energistyrelsen kan også anmode virksomheder med de laveste omkostninger om at redegøre for deres indsatsområder, metoder og opgørelse af omkostningerne.

Stk. 2. På baggrund af redegørelserne udarbejdet i henhold til stk. 1 kan Energistyrelsen indgå aftaler med de pågældende virksomheder om, hvorledes omkostningseffektive energibesparelser sikres til opfyldelse af virksomhedens eller branchens energisparemål.

§ 31. Energistyrelsen udvælger hvert år et statistisk signifikant antal energispareprojekter til stikprøvekontrol af, hvorvidt net- og distributionsvirksomhedernes opgørelser af energibesparelser er korrekte og opfylder kravene i §§ 3-15, og hvorvidt aftaler efter § 30 og påbud udstedt i medfør af § 34 overholdes, som over perioden 2016-2020 udgør et statistisk signifikant grundlag. Energistyrelsen kan desuden uden for stikprøvekontrollen udtage sager til kontrol af hvorvidt net- og distributionsvirksomhedernes opgørelser af energibesparelser er korrekte.

Stk. 2. Energistyrelsen kan efter en vurdering af, om en energibesparelse er i overensstemmelse med **energispareaftalen** og reglerne i denne bekendtgørelse, træffe afgørelse om, at energibesparelser i et energispareprojekt ikke kan indgå i net- og distributionsvirksomheders opgørelse over realiserede energibesparelser.

Stk. 3. Energistyrelsen giver meddelelse om afgørelser efter stk. 2 til Energitilsynet og fremsender eventuelle oplysninger til identifikation af energispareprojektet.

Stk. 4. Energistyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt en net- eller distributionsvirksomhed overholder krav til kvalitetssikring og audit i medfør af § 10, stk. 3. Er et krav til kvalitetssikring og audit i medfør af § 10, stk. 3, ikke overholdt, giver Energistyrelsen meddelelse til Energitilsynet, såfremt der er risiko for, at manglen også har betydning for overholdelse af kravene i §§ 1620, § 20, stk. 1-3, § 25, stk. 3-7 § 26 samt påbud udstedt i medfør af § 33.

§ 32. Energitilsynet foretager kontrol af, hvorvidt net- og distributionsvirksomhedernes opgørelser af omkostninger er i overensstemmelse med §§ 16-18, § 19, stk. 3, § 25, stk. 3-7 og § 26.

Stk. 2. Energitilsynet kan tilrettelægge sin kontrolindsats af de modtagne oplysninger om omkostninger, ud fra et hensyn til effektivitet og risikovurdering, sådan at indsatsen så vidt muligt er målrettet efter væsentlighed, samtidig med at det sikres, at alle net- og distributionsvirksomheder berøres mindst en gang årligt for en eller flere udvalgte omkostninger afholdt i perioden 30. juni 2017 til 2020.

Stk. 3. Energitilsynet kan gennemføre kontrol af regnskabsbilag til energispareprojekter eller bilag for øvrige omkostninger omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Konstatere Energitilsynet markante overtrædelser af generel karakter blandt virksomhederne, underretter Energitilsynet energi-, forsynings- og klimaministeren herom.

§ 33. Energitilsynet kan give påbud til en net- eller distributionsvirksomhed om, at virksomheden skal gennemføre nærmere angivne ændringer i sin regnskabsførelse, hvis virksomheden overtræder

bestemmelserne i § 18, stk. 5, § 21, stk. 2, sidste pkt., § 25, § 26, stk. 3-4, og § 27. Energitilsynet fører tilsyn med efterlevelsen af påbud efter 1. pkt.

Stk. 2. Energitilsynet træffer afgørelse om, at mulighed for dækning af en omkostning, jf. dog stk. 3, bortfalder, hvis Energitilsynet finder, at en opgørelse af en virksomheds omkostninger til energispareaktiviteter og andre aktiviteter i et regnskab, eller i en rapport fra samarbejdsorganet for fjernvarmedistributionsvirksomheder efter § 12, stk. 3, nr. 1, ikke er i overensstemmelse med reglerne i §§ 18-19, § 21, § 22, stk. 2, og § 26, stk. 4, fordi der er medtaget omkostninger

1) til aktiviteter, som Energistyrelsen har truffet afgørelse om at afvise efter § 32, stk. 2.

2) som, efter indhentning af en udtalelse fra Energistyrelsen, vurderes ikke at have forbindelse til energispareaktiviteter eller andre aktiviteter omfattet af denne bekendtgørelse, jf. § 18, stk. 1, eller

3) ud over nettoomkostninger efter § 18.

Stk. 3. Træffes afgørelse i medfør af stk. 2 over for en net- eller naturgasdistributionsvirksomhed, skal Energitilsynet meddele annullation af de endelige afgørelser om midlertidig forhøjelse af indtægtsrammen efter § 23, stk. 2, for de berørte år med henblik på at træffe nye afgørelser ud fra de nye oplysninger, hvis Energitilsynet vurderer, at der er grundlag for dette. Over for varmedistributionsvirksomheder skal Energitilsynet inddrage afgørelser i medfør af stk. 2 i sit tilsyn med priser og vilkår efter § 20, stk. 4 i lov om varmforsyning.

Stk. 4. Energitilsynet giver Energistyrelsen meddelelse om alle afgørelser omfattet af stk. 2-4, samt afgørelser efter § 20, stk. 4, i lov om varmforsyning, der er truffet i forlængelse af en inddragelse af en afgørelse som nævnt i stk. 4, 2.pkt.

§ 34. Energistyrelsen kan give påbud til en net- eller distributionsvirksomhed om, at virksomheden skal udføre nærmere angivne energispareaktiviteter eller opfylde nærmere angivne betalingsforpligtelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bekendtgørelse, hvis virksomheden

1) overtræder bestemmelserne i kapitel 2 om oplysning og kortlægning, eller

2) tilsidesætter Energistyrelsens afgørelse efter § 14 eller § 15 om hvilke forpligtelser, der påhviler en virksomhed, som ikke deltager i et samarbejde.

Stk. 2. Såfremt der ikke ved aftale kan opnås enighed om sikring af omkostningseffektivitet, jf. § 30, stk. 2, eller en indgået aftale herom ikke kan overholdes, kan Energistyrelsen ved påbud fastlægge vilkår for den pågældende net- eller distributionsvirksomheds udførelse af energispareindsatsen.

Stk. 3. Energistyrelsen fører tilsyn med efterlevelsen af påbud efter stk. 1-2.

§ 35. Energistyrelsen fører tilsyn med den overordnede overholdelse af formålsbestemmelsen i § 1 blandt net- og distributionsvirksomhederne, herunder omkostningseffektiviteten i udførelsen af energispareindsatsen.

Kapitel 9

Klageadgang

§ 36. Afgørelser, som Energistyrelsen eller Energitilsynet træffer efter denne bekendtgørelse, kan påklages til Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke påklages til Energi-, Forsyning- og Klimaministeren. Klagen fremsendes til den myndighed, hvis afgørelse der klages over. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest efter modtagelsen af klagen videresende sagen og dens dokumenter til Energiklagenævnet.

Stk. 2. Klage som nævnt i stk. 1 skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Kapitel 10

Straf

§ 37. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den net- eller distributionsvirksomhed, som:

1) Tilsidesætter Energitilsynets påbud efter § 33.

2) Tilsidesætter Energistyrelsens påbud efter § 34.

3) Afgiver urigtige oplysninger eller undlader at afgive oplysninger om forhold, hvorom virksomheden er forpligtet til at give oplysninger til Energistyrelsen, Energitilsynet eller Energiklagenævnet efter bestemmelser i denne bekendtgørelse. Dette gælder uanset om oplysningerne er afgivet direkte over for til Energistyrelsen, Energitilsynet eller Energiklagenævnet eller til et samarbejdsorgan med henblik på videregivelse til Energistyrelsen, Energitilsynet eller Energiklagenævnet.

4) har en differencesaldo for nettoomkostninger i forbindelse med energispareaktiviteter i kundernes favør i mere end 3 på hinanden følgende reguleringsår, jf. § 24, stk. 2.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 38. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 840 af 28. juni 2017 om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder ophæves.

§ 39. Realiserede energibesparelser og afholdte omkostninger og indtægter behandles efter de hidtil gældende regler. Størrelsen af energibesparelser opgøres efter de krav, der var gældende på tidspunktet for indgåelse af en bindende aftale med slutbrugeren om net- eller distributionsvirksomhedens medvirken til realisering af energispareprojektet.

Stk. 2. Energistyrelsen træffer afgørelse i verserende sager i Energistyrelsen efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelse nr. 840 af 28. juni 2017.

Stk. 3. Energitilsynet træffer afgørelse i verserende sager i Energitilsynet efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelse nr. 840 af 28. juni 2017.

Stk. 4. Energitilsynets kompetence efter §§ 19, 25 og 32 gælder alene i forbindelse med en net- eller distributionsvirksomheds omkostninger afholdt og indtægter modtaget efter 30. juni 2017.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 29 finder første gang anvendelse i 2019 og omfatter ikke omkostningsstatistik udført for år forud for 2018. I 2018 udarbejdes benchmarking for 2017 efter reglerne i bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2016.

Stk. 6. Bekendtgørelsens krav til net- og naturgasdistributionsvirksomheders årsrapport og reguleringsmæssige regnskab gælder fra 30. juni 2017 og finder første gang anvendelse for regnskabet for 2017, der aflægges til Energitilsynet i 2018.

Stk. 7. § 21, stk. 1, finder første gang anvendelse i 2019 for 2020. I 2017 og 2018 udmelder Energitilsynet vejledende midlertidig forhøjelse af indtægtsrammen for det kommende regnskabsår efter de hidtil gældende regler.

Stk. 8. Bestemmelsen i § 37, stk. 1 nr. 4, finder første gang anvendelse ved aflæggelse af regnskab for 2017.

Stk. 9. § 24 stk. 2, finder ligeledes anvendelse på uafviklede differencer opstået før bekendtgørelsens ikrafttræden.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, den 28. juni 2017

LARS CHRISTIAN LILLEHOLT

/ Stig Uffe Pedersen

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28.

Mål for net- og distributionsvirksomhedernes realisering af energibesparelser

Ved udgangen af 2018 skal net- og distributionsvirksomhederne, jf. § 6, i gennemsnit mindst sikre realiseringen af følgende energibesparelser:

Tabel 1: Fordeling af energisparemål for 2018

	PJ
Netvirksomheder	7,24
Varmedistributionsvirksomheder	8,2
HMN GasNet	2,58
Dansk Gas Distribution	1,3
NGF Nature Energy Distribution	0,32
I alt	19,64

Energisparemålene revideres årligt i overensstemmelse med energispareaftalen.

Netvirksomhedernes og varmedistributionsvirksomhedernes årlige energisparemål fratrækkes den mængde energibesparelser, som virksomheder inden for sektoren individuelt har fået pålagt af Energistyrelsen at spare efter §§ 14-15.

Over- og underdækning kan overføres mellem de enkelte år perioden 2018-2020. Virksomhederne kan desuden overføre over- og underdækning fra før bekendtgørelsens ikrafttræden.

Net- og distributionsvirksomhederne skal overholde nedenstående maksimale underdækning. Kravene til underdækning gælder samlet for alle netvirksomheder og varmedistributionsvirksomheder, og for HMN GasNet, Dansk Gas Distribution og NGF Nature Energy Distribution.

Underdækningen kan i forhold til det seneste års energisparemål maksimalt udgøre:

Ved udgangen af 2018:	Max. 15%
Ved udgangen af 2019:	Max. 10%
Ved udgangen af 2020:	Max. 5%

Prioriterings- og konverteringsfaktorer

Overskrift til formateret tekst

I forbindelse med opgørelsen af besparelserne skal der, jf. § 8, stk. 2, anvendes følgende prioriterings- og konverteringsfaktorer i forbindelse med opgørelse af besparelserne:

a) I forbindelse med opgørelse af besparelserne inden for en given energiart anvendes følgende prioriteringsfaktorer, i forhold til særligt fastlagte indsatsområder. Energistyrelsen offentliggør disse indsatsområder på hjemmesiden (tabel 1):

Prioriteringsfaktor	Levetid af energibesparelse		
	Under 4 år	4 til 15 år	Over 15 år
Fjernvarme	0,5	1,0	1,5
El og individuel biomasse	0,5	1,0	1,0
Kvotebelagte brændsler (olie, naturgas, kul)	0,5	1,0	1,0
Ikke kvotebelagte brændsler (olie, naturgas, kul)	0,5	1,0	1,5

b) Konverteringsfaktorer ved konvertering mellem energiarter i **slutforbrug** (tabel2)

Konvertering		Faktor der ganges på:	
Fra	Til	Den energimængde, der konverteres fra	Den energimængde, der konverteres til
- El	- Fjernvarme - Kvotebelagte brændsler (olie, naturgas, kul)	1,8	1,0
-El	- Ikke-kvotebelagte brændsler (olie, natur- gas, kul) - Biomasse	1,0	1,0
- Fjernvarme - Kvotebelagte brændsler (olie, naturgas, kul)	- El	1,0	1,8
- Biomasse	- El	1,0	1,0
- Fjernvarme	- Kvotebelagte brændsler	1,0	1,0
- Fjernvarme	- Ikke-kvotebelagte brændsler - Biomasse	0,8	1,0
- Ikke-kvotebelagte brændsler (olie, na- turgas, kul)	- El	1,0	1,0
- Ikke-kvotebelagte brændsler - Biomasse	- Fjernvarme	1,0	0,8
- Kvote-belagte brændsler	- Fjernvarme	1,0	1,0
- Kvote belagte brændsler - Ikke kvotebelagte brændsler - Biomasse	- Kvote belagte brændsler - Ikke kvotebelagte brændsler - Biomasse	1,0	1,0

Note: Biomasse omfatter biomasseanvendelse hos den enkelte slutbruger, og ikke forbrug af biomasse i fjernvarme- og elproduktionen.

I forbindelse med konvertering fra ikke-kvotebelagte brændsler (olie, naturgas og kul) til andre forsyningsformer, herunder også et andet ikke-kvotebelagt brændsel, som har en levetid på mere end 15 år, skal både faktorerne i tabel a og tabel b anvendes. I forbindelse med opgørelse af besparelser, hvor der både skal anvendes konverteringsfaktorer og prioriteringsfaktorer, anvendes konverteringsfaktorerne først. Derefter anvendes prioriteringsfaktorerne. Konverteringsfaktorerne er indregnet i standardværdierne.

Ved installering af eldrevne varmepumper til fjernvarmeproduktion ganges elforbruget med en faktor på 1,0.

Ved installering af gasdrevne varmepumper til fjernvarmeproduktion ganges gasforbruget med en faktor på 0,8.

Kvalitetssikring

Indhold af kvalitetssikring

1. Alle net- og distributionsvirksomheder er ansvarlige for, at de energibesparelser, som indberettes, er retvisende og lever op til alle fastsatte krav. Med henblik på at sikre dette, skal de enkelte net- og distributionsvirksomheder:

a) Etablere et kvalitetsstyringssystem og kvalitetsstyringsprocedurer for håndtering af energispare-sager.

B) Gennemføre kvalitetssikring, som består i en anvendelse af procedurene i kvalitetssikringssystemet i forbindelse med de enkelte energisparesager.

c) Gennemføre kvalitetskontrol på udvalgte energisparesager forud for indberetning.

d) Gennemføre audits af kvalitetssikringssystemet.

Net- og distributionsvirksomheder, som har indgået aftale med en aktør om at varetage hele energispa-reforpligtelsen, skal sikre, at aktøren lever op til kravene i dette bilag.

2. Kvalitetsstyringssystem

Net- og distributionsvirksomhederne skal etablere procedurer for håndtering af energispareindsatsen, herunder indgåelse af aktøraftaler, administration og arkivering af de enkelte energisparesager, indbe-retning af besparelser til Energistyrelsen, opgørelse og indberetning af omkostninger, gennemførelse af kvalitetskontrol, gennemførelse af audit, opfølgning på stikprøvekontrol mv.

Så længe kvalitetsstyringssystemet lever op til de stillede krav i dette bilag, kan net- og distributions-virksomhederne frit vælge udformningen af systemet.

Kvalitetsstyringssystemet skal være dokumenteret skriftligt. Net- og distributionsvirksomhedernes kvalitetsstyringssystem skal opdateres, i det omfang den løbende kvalitetssikring, kvalitetskontrollen (intern som ekstern) eller audits giver anledning til opdateringer/justeringer.

3. Kvalitetssikring

Net- og distributionsvirksomhederne skal ved anvendelse af de procedurer, der er fastlagt i kvalitets-sikringssystemet, sikre, at dokumentation og indberetning, herunder også dokumentationen for bespa-relser, som er udført af aktører, der agerer på net- eller distributionsvirksomhedens vegne, er retvisen-de og opfylder kravene i denne aftale.

Procedurerne i kvalitetssikringssystemet skal anvendes løbende i forhold til alle sager.

4. Kvalitetskontrol

Alle net- eller distributionsvirksomheder skal som led i kvalitetssikringen en gang om året gennemføre kvalitetskontrol af udvalgte energisparesager forud for indberetning, med henblik på at sikre, at ener-gisparesagerne lever op til bestemmelserne i aftalen og denne bekendtgørelse om opgørelse af bespa-relser og dokumentation.

Kvalitetskontrollen skal sikre, at bestemmelserne om opgørelse af besparelser, og alle dokumentations- krav er anvendt korrekt og skal derfor have særlig fokus på tekniske og beregningsmæssige elementer.

Kvalitetskontrollen skal omfatte et repræsentativt udsnit af net- eller distributionsvirksomhedens sager, herunder sager fra forskellige aktører, sager som net- eller distributionsvirksomheden selv gennemfører, sager af forskellig størrelse m.v. Dette krav gælder for alle net- eller distributionsvirksomheder, som indberetter besparelser for et givet år. Såfremt en net- eller distributionsvirksomhed ikke indberetter energibesparelser, skal der således ikke foretages kvalitetskontrol for det pågældende år. Mindst hver anden gang skal kvalitetskontrollen udføres af en uafhængig tredjepart. Når kvalitetskontrollen ikke udføres af en uafhængig tredjepart, skal alle net- og distributionsvirksomheder, bortset fra virksomheder med et årligt energisparemål på under 2 TJ, gennemføre kvalitetskontrollen af en eller flere personer, som er uafhængige af de konkrete sager, der kontrolleres og have tilstrækkelig kendskab til aftalens bestemmelser og tekniske kompetencer til at vurdere de konkrete projekter samt anvendt opgørelsesmetode og forudsætninger for beregninger. Det er net- eller distributionsvirksomhedens ansvar, at den interne kvalitetskontrol udføres af en eller flere personer, der efterlever disse krav.

Hvis kvalitetskontrollen finder, at en konkret energisparensag ikke lever op til bestemmelserne i denne bekendtgørelse eller aftalen, skal net- eller distributionsselskabet forholde sig til kvalitetskontrollens vurdering, og tage stilling til om besparelsen kan indberettes, før dokumentationen er ændret, så den overholder kravene i aftalen, herunder at evt. manglende dokumentation er tilvejebragt eller beregning af besparelsen er justeret.

Net- eller distributionsvirksomheden eller kontrollanten udarbejder en rapport over den gennemførte kvalitetskontrol, herunder hvor mange sager og hvilke sager, der er udtaget til kontrol, resultaterne af kontrollen og anbefalinger til net- eller distributionsvirksomheden om evt. korrigerende handlinger. Rapporten skal opbevares i mindst 5 år og kunne stilles til rådighed for intern og ekstern audit samt i forbindelse med Energistyrelsens stikprøvekontrol.

Kvalitetskontrollen kan gennemføres samtidig med audit, jf. pkt. 5.

Kvalitetskontrollens fundne fejl, net- eller distributionsvirksomhedens vurdering heraf samt opfølgning skal årligt rapporteres til Energistyrelsen, jf. pkt. 6.

5. Audit

Som led i kvalitetssikringen skal alle net- og distributionsvirksomhederne én gang årligt have gennemført en audit med henblik på at sikre, at

- a) virksomheden har implementeret et kvalitetssikringssystem, der lever op til kravene i dette bilag
- b) kvalitetssikringssystemet efterleveres ved at gennemføre stikprøvekontrol af indberettede besparelser.

Audit omfatter kontrol af ovenstående via gennemførelse af stikprøvekontrol af udvalgte energispare- sager.

Minimum hver anden gang skal denne audit gennemføres af en uafhængig tredjepart. Det kan f.eks. ske som led i et certificeret kvalitetsstyringssystem. De år, hvor der ikke foretages ekstern audit, skal der gennemføres intern audit af net- eller distributionsvirksomheden selv.

Dette krav gælder for alle net- og distributionsvirksomheder, som indberetter besparelser for et givet år. Såfremt en net- eller distributionsvirksomhed ikke indberetter energibesparelser, skal der således ikke udføres audit for det pågældende år.

For såvel intern som ekstern audit udarbejdes der af auditoren en skriftlig auditrapport. Net- og distributionsvirksomhederne skal opbevare auditrapporterne for gennemførte audits i mindst 5 år og skal kunne stilles til rådighed ved Energistyrelsens årlige stikprøvekontrol og ved eventuel evaluering af energispareaftalen.

Audit kan gennemføres samtidig med kvalitetskontrollen, jf. pkt. 4.

Der skal årligt ske afrapportering af audit til Energistyrelsen, jf. pkt. 6.

6. Afrapportering af resultater fra kvalitetskontrol og audit

Net- og distributionsvirksomhederne skal hvert år senest den 1. juli indsende en sammenfatning af resultaterne fra kvalitetskontrollen og audit til Energistyrelsen i forbindelse med indberetning af besparelser.

Afrapporteringen indsendes til Energistyrelsen via samarbejdsorganet, hvis virksomheden er medlem af et samarbejdsorgan. Er virksomheden ikke medlem af et samarbejdsorgan, indsender virksomheden selv afrapporteringen til Energistyrelsen.

Energiindholdet i udvalgte brændsler til slut anvendelser - konverteringstabel

Energiprodukt	KJ (NCV)	kg olieækv. (NCV)	kWh (NCV)
1 kg koks	28 500	0,676	7,917
1 kg stenkul	17 200 — 30 700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg brunkulsbriketter	20 000	0,478	5,556
1 kg brunkul med høj brændværdi	10 500 — 21 000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg brunkul	5 600 — 10 500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg olieskifer	8 000 — 9 000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg tørv	7 800 — 13 800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg tørvebriketter	16 000 — 16 800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg restbrændselsolie (svær olie)	40 000	0,955	11,111
1 kg let brændselsolie	42 300	1,010	11,750
1 kg motorbrændstof (benzin)	44 000	1,051	12,222
1 kg paraffinolie	40 000	0,955	11,111
1 kg LPG	46 000	1,099	12,778
1 kg naturgas (1)	47 200	1,126	13,10
1 kg LNG	45 190	1,079	12,553
1 kg træ (25 % fugtighed) (2)	13 800	0,330	3,833
1 kg pellets/træbriketter	16 800	0,401	4,667
1 kg affald	7 400 — 10 700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ udvundet varme	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektrisk energi	3 600	0,086	1 (3)

Kilde: Eurostat.

7. 93 % metan.

8. Medlemsstaterne kan anvende andre værdier, alt efter hvilken træsort der er mest anvendt i den pågældende medlemsstat.

9. Finder anvendelse, når energibesparelser er opgjort i primærenergi ved hjælp af en bottom-up-tilgang baseret på det endelige energiforbrug. For besparelser i kWh elektricitet kan medlemsstaterne anvende en standardkoefficient på 2,5. Medlemsstaterne kan anvende en anden koefficient, hvis de kan begrunde

de

Metoder til beregning af energibesparelser

Direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet fastlægger, jf. artikel 7, stk. 6 og bilag V, at de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter eller offentlige gennemførelsesmyndigheder kan benytte en eller flere af følgende metoder til **beregning** af energibesparelser:

a) Antagne besparelser, med henvisning til resultaterne af tidligere uafhængigt overvågede energiforbedringer i lignende anlæg. Den generiske tilgang kaldes »ex-ante«.

b) Målte besparelser, hvor besparelserne ved installationen af en foranstaltning eller pakke af foranstaltninger fastslås ved at registrere den faktiske reduktion i energiforbruget, hvor der skal tages behørigt hensyn til faktorer som additionalitet, beboelse, produktionsniveauer og vejret, der kan påvirke forbruget. Den generiske tilgang kaldes »ex-post«.

c) Skalerede besparelser, hvor der **anvendes tekniske vurderinger af besparelser**. Denne tilgang **kan kun anvendes, hvis det er vanskeligt eller uforholdsmæssigt dyrt at opnå solide målte data for et specifikt anlæg, f.eks. udskiftning af en kompressor eller elektrisk motor med en anden kWh-ydelse** end den, som uafhængige oplysninger om besparelse er blevet målt på, eller hvis de foretages på grundlag af nationalt fastsatte metoder og benchmarks af kvalificerede eller akkrediterede eksperter, der er uafhængige af de forpligtede, deltagende eller bemyndigede parter, der er involveret.

d) Undersøgte besparelser, hvor forbrugernes reaktion på rådgivning, oplysningskampagner, mærknings- eller certificeringsordninger eller intelligent måling fastslås. Denne tilgang må kun anvendes for besparelser, der skyldes ændringer i forbrugernes adfærd. Den må ikke anvendes for besparelser, der skyldes installation af fysiske foranstaltninger.

Frederik Lyngge Halvorsen

Fra: Bent Mørkholm <bmor@hofor.dk>
Sendt: 8. november 2017 12:08
Til: Pernille Lindgren Jacobsson
Emne: HOFORs høringsvar til ændring af bekendtgørelse om energispareydelser
Vedhæftede filer: Udkast til ændring af bekendtgørelse om energispareydelser, HOFOR.PDF

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Til ENS

Hermed HOFORs høringsvar til Udkast til ændring af bekendtgørelse om energispareydelser.

Generelle og ikke-adresserbare kommentarer:

1. Der er inkonsekvens i brug af termen 'virksomhed': 'Virksomhed' bruges både i sammenhængen net- og/eller distributionsvirksomhed og alene som benævnelse af privat/off. virksomhed og i stedet for net- og/eller distributionsvirksomhed! Uheldigt, f.eks. i de tilfælde hvor der ved reference til Bekendtgørelsen benyttes sætninger taget ud af sammenhængen.
2. §7 stk 8, overdragelse net- og distributionsselskaber imellem: Kunde/forbruger/ejer bliver ikke informeret og er helt udenfor indflydelse (indberetningsretten er jo overdraget!) – ønskeligt at ejeren er inddraget i eventuelle senere mellemhandler. Giver god mening i forlængelse af at der ved brug af aktører skal være oplyst hvilke net- og/eller distributionsvirksomheder der entreres med.
3. At aftaler med aktører, herunder også koncernforbundne selskaber, skal indgås på markedsmæssige vilkår er ikke med!
4. I følge Energispareaftalen er det en mulighed at aftale med en aktør at denne varetager dele eller hele energispareforpligtigheden (12.1), dette er ikke en del af bekendtgørelsen!
5. TAG inddrages kun i forbindelse med konkretiseringer i forbindelse med Energispareaftalen?

Øvrige kommentarer er indarbejdet i vedlagte.

Med venlig hilsen

Bent Mørkholm
Sektionsleder
Rådgivning og måleradministration

Direkte tlf.: 27952032
E-mail: bmor@hofor.dk

HOFOR A/S

Ørestads Boulevard 35 | 2300 København S | Telefon: 33 95 33 95 | CVR-NR.: 1007 3022 | www.hofor.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt pr. email til plj@ens.dk

Dok. ansvarlig: TSK
Sekretær: EDR
Sagsnr: s2017-045
Doknr: d2017-18130-4.0
08-11-2017

Dansk Energis hørings svar til Bekendtgørelse

Dansk Energi takker for muligheden for at fremsende bemærkninger til høring over udkast til Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributiv virkingsomheder (efterfølgende energisparebekendtgørelse). Som tillæg til dette hørings svar henvises til Dansk Energis hørings svar til ny indtægtsrammebekendtgørelse med virkning fra 1. november 2017.

Dansk Energi har både nogle overordnede betragtninger og nogle mere tekstnære forslag til ændringer.

Overordnede betragtninger

Generelt mener Dansk Energi, at reglerne i energisparebekendtgørelsen bør afspejle den øvrige lovgivning på området, herunder i bestemmelser om differencer fastsat i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Dansk Energi konstaterer, at der med ændringsforslaget til energisparebekendtgørelsen foretages stramning af kravene til netselskabernes administration af ordningen, særligt vedrørende regler og frister for afvikling af differencer. Dansk Energi har forståelse for, at Energi styrelsen ønsker at introducere nye bestemmelser for håndtering af energispareregnskab, men vil i denne sammenhæng påpege, at disse bestemmelser pålægger netselskaberne yderligere administrative byrder til varetagelse af energispareforpligtelsen. Det er vigtigt for Dansk Energi at påpege, at særligt reglerne om afvikling af differencer er u hensigtsmæssigt formuleret, da det i praksis vil være yderst vanskeligt for netselskaberne at sikre balance i energisparedifferencerne i det følgende regnskabsår, efter en difference er opstået. I praksis medfører disse stramninger, at netselskaberne vil være nødsaget til, bevidst, at underbudgettere i forbindelse med planlægning af energispareregnskabet. Der er således fortsat en asymmetri i reguleringen mellem kunde og netselskab til trods for ordningens grundlæggende principper om hvile-i-sig-selv.

I forhold til gebyrbetaling for det øgede tilsyn med ordningen er Dansk Energi fortsat af den holdning, at der bør være rimelighed i fordelingen af gebyrbetalinger; at alle energiarter, der medvirker til realisering af energibesparelser, også medvirker til betaling af gebyr for det skærpede tilsyn. Vi kan konstatere, at oliebranchen, trods udmelding om det modsatte, fort-

sat ikke løfter deres del af betalingen til dette tilsyn. Det er magtpåliggende for Dansk Energi, at alle energiarter, herunder olie, bidrager ansvarsfuldt til varetagelse af energispareindsatsen. Dette både i forbindelse med denne gebyrbetaling og ved fastsættelse af energisparemål for energiarterne.

§§ 19-23 om omkostninger, regnskabsførelse og rapportering mv.

Dansk Energi vil gerne påpege, at det i §§ 19-23 ikke fremstår entydigt, hvilke selskaber der tænkes reguleret i de enkelte paragraffer. Som udgangspunkt fremstår paragrafferne delt op mellem regler, der vedrører naturdistributionsvirksomheder, og regler, der vedrører netvirksomheder. Dog skabes der forvirring om bestemmelsernes virkeområde ved udbredelse til andre energiarter i paragraffernes efterfølgende elementer. Eksempelvis:

- § 19, stk. 1, giver indtryk af, at § 19 omhandler netvirksomheder, men i stk. 2 fremgår det, at den også omhandler naturgasdistributionsvirksomhed.
- § 20, stk. 1, giver indtryk af, at § 20 omhandler naturgasdistributionsvirksomhed, men i stk. 3 fremgår det, at den også omhandler netvirksomhed.

Denne opbygning er ikke hensigtsmæssig og gør det vanskeligt at få overblik over hvilke bestemmelser, der er gældende for hvilke virksomheder. Dansk Energi foreslår at øge overblikket ved enten ved at adskille paragraffer således, at der henvises til hhv. netvirksomheder og gasdistributionsvirksomheder i separate paragraffer, ligesom der gælder særlige bestemmelser for fjernvarmevirksomheder. Eller ved at § 19, stk. 1, omskrives således, at der ikke henvises til §§ 20 og 23, men i stedet henvises direkte til, at de relevante regler for netvirksomheder er reglerne fastsat i en anden bekendtgørelse i medfør af elforsyningslovens § 69 b, stk. 3.

Derudover lægger bekendtgørelsen op til at flytte krav til netselskaberne til Lov om Elforsyning (jævnfør § 69 b, stk. 3) eller en særskilt bekendtgørelse. Her fastslås det, at Energitilsynet kan fastsætte regler for netvirksomheder. Disse regler er endnu ikke fastsat, men Dansk Energi vil bede Energistyrelsen bekræfte, at disse regler vil afspejle energisparebekendtgørelsens regler, som beskrevet for naturgasdistributionsselskaberne. Dansk Energi tager forslaget til efterretning under den forudsætning, at de kommende regler vil afspejle reglerne, som beskrevet for naturgasdistributionsselskaberne i indeværende udkast til bekendtgørelse.

§ 24 om netselskabernes energisparedifferencer

Først og fremmest vil Dansk Energi gerne kvittere for, at Energistyrelsen umiddelbart anerkender, at det ikke er hensigtsmæssigt med forrentning af energisparedifferencer i et regnskab, baseret på principperne om hvile-i-sig-selv. Dog finder Dansk Energi det problematisk at administrere de foreslåede regler for håndtering og afvikling af differencer, selvom det anerkendes, at der er et ønske om at forenkle reglerne.

Der er i udkastet til bekendtgørelsen ikke fastsat principper om forrentning af selskabernes energisparedifferencer. Dansk Energi har været i kontakt med Energistyrelsen og vil gerne i den sammenhæng bede Energistyrelsen bekræfte, at det er korrekt forstået, at Energistyrelsen med denne bekendtgørelse forudsætter symmetri i forrentning af energisparedifferencer

– forstået som, at der ikke ydes kompensation for energisparedifferencer (renter), hverken i netselskabets eller kundernes favør.

Til trods herfor finder Dansk Energi bestemmelserne om afvikling af energisparedifferencer uhensigtsmæssige. Særligt vedrørende håndtering af differencer i kundens favør, der kræves afviklet i det følgende år, kombineret med, at der, jf. § 37 stk. 4, kan pålægges bødestraf ved gentagende misligholdelse. Dansk Energi forudser, at dette vil få indflydelse på selskabernes mulighed for budgetlægning af deres energispareindsats. Da det fremgår, at der skal benyttes en saldobetragtning, skal selskabernes differencer hvert andet år balancere eller være i kundens favør, hvilket kan føre til systematisk underdækning i budgetlægningen og dermed rentetab for netselskabet. Derudover fastsættes der regler for differencer i selskabets favør, hvilket er uhensigtsmæssigt, da disse ikke medfører en negativ konsekvens for forbrugeren.

Dansk Energi anerkender behovet for at sikre et lovgivningsbestemt incitament til at afvikle differencer i kundens favør hurtigst muligt. Det sagt, er det Dansk Energis vurdering, at denne regulering kan medføre større udsving af tarifieringen af energispareordningen end nødvendigt.

For at komme ovenstående problemstilling i møde forslår Dansk Energi, at der i forhold til de konkrete tidsmæssige grænser justeres i høringsudkastet, således at der højst må bestå en difference i kundernes favør i tre på hinanden følgende reguleringsår. Dette svarer til indholdet af høringsudkastet til indtægtsrammebekendtgørelsens § 45, stk. 3. Der ses således ikke at være grund til, at perioden skal være kortere for afvikling af energisparedifferencer end for afvikling øvrige differencer. En periode på maksimalt et år med differencer i kundernes favør, som der lægges op til i § 24, stk. 2, forekommer unødigt rigtigt og hænger heller ikke sammen med bestemmelsen i § 37, stk. 1, nr. 4, hvorefter strafbestemmelsen først kan finde anvendelse efter en periode på mere end tre på hinanden følgende år med differencer i kundernes favør. I forhold til difference i virksomhedens favør foreslås det, at der i stedet bruges den samme tilgang som i høringsudkastet til indtægtsrammebekendtgørelsens § 45, hvor der ikke er nogen øvre grænse for hvor mange år i træk, der kan være differencer i virksomhedens favør. I stedet for en periodeafgrænsning bør der i § 24 fastsættes en øvre beløbsmæssig grænse for hvor store differencer, der kan være i virksomhedens favør, hvilket vil svare til indtægtsrammebekendtgørelsens § 45, stk. 8. Dette vil gøre differencerne (energispare og øvrige) lettere at administrere for selskaberne, da de på den måde kun er underlagt ét regelsæt.

§§ 31, 32

Angående Energitilsynets tilgang til gennemførelse af tilsyn henvises til Dansk Energis seneste hørings svar af 9. juni 2017.

§ 37 stk. 4

Dansk Energi anerkender, at der bør være klarhed om hvilke konsekvenser, der vil være ved at overskride krav fastsat i bekendtgørelsen. Dansk Energi anerkender også, at der i fraværet af et obligatorisk differencesystem kan være brug for at skabe incitament for at undgå store differencer i kundens favør. Sammenlagt med bestemmelserne i § 24 om afvikling af energisparedifferencer vil udsigten til bødepålæg give udfordringer med budgetlægning af energispareindsatsen hos selskaberne. Derudover udgør energisparedifferencerne samlet set mindre beløb, og Dansk Energi opfordrer derfor til, at et eventuelt bødepålæg er proporti-

onelt med differencens størrelse. En mulighed kunne være at indføre et "bånd" for acceptabel over-/underdækning, som ikke medfører bødestraf efter § 37.

Tekstnære forslag til ændringer

§ 19

Det er usædvanligt lovteknisk, at der i § 19, stk. 1, 2. pkt., henvises til § 19 – dvs. den bestemmelse, man i forvejen er inde i. Henvisningen til § 19 bør kunne slettes.

I det hele taget giver indholdet af § 19, stk. 1, anledning til tvivl om forståelsen. I § 19, stk. 1, 1. pkt. omtales, at Energitilsynet forhøjer en netvirksomheds indtægtsramme med et beløb, der svarer til nettoomkostningerne efter § 16, stk. 6. I 2. pkt. omtales, at Energitilsynet træffer afgørelse om midlertidig forhøjelse af en netvirksomheds indtægtsramme efter § 19. Sammenhængen mellem 1. og 2. pkt. er således uklar. Det bidrager til uklarheden, at udtrykket "midlertidig" anvendes i 2. pkt. Dertil kommer, at det kunne skabe øget klarhed, hvis der i højere grad var referencer til de relevante bestemmelser i indtægtsrammebekendtgørelsen i forhold til foreløbige og endelige fastsættelser af indtægtsrammerne.

I § 19, stk. 3, er der henvist til den gældende indtægtsrammebekendtgørelse nr. 195 af 4. marts 2016. Da energisparebekendtgørelsen imidlertid først får virkning fra 1. januar 2018, vil indtægtsrammebekendtgørelsen på dette tidspunkt være erstattet af en ny. I § 21, stk. 2, gengives titlen på den gældende indtægtsrammebekendtgørelse vedr. netvirksomheder uden nr. og årstal. Den kommende indtægtsrammebekendtgørelse vedr. netvirksomheder får ikke samme titel som den gældende. Det bør på den baggrund overvejes, hvordan henvisningerne i de to bestemmelser skal formuleres.

§ 24

For at undgå forvirring om indholdet af bestemmelsen foreslås, at der i højere grad anvendes de samme formuleringer og samme tidsfrister som i § 45 i bekendtgørelsen om indtægtsrammer, som netop har været i høring.

Særligt kan det give anledning til unødigt forvirring, når det i § 24, stk. 2, er anført, at differencerne "skal afvikles" inden for en fastsat tidsmæssig periode. Betydningen af at "afvikle differencer" har gennem tiderne givet anledning til mange misforståelser. Det vil være langt mere enkelt og klart at bruge den samme formulering som i indtægtsrammebekendtgørelsens § 45, stk. 3, hvor det i stedet for, hvornår en difference skal være afviklet, fremgår, hvor mange år differencen må være i den samme favør. Dette svarer i øvrigt også til den formulering, der anvendes i høringsudkastets § 37, stk. 1, nr. 4).

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Thomas Skaarup Østergaard

DOKNR-45-186

Ref.: MJ/fri

E-mail: mj@frinet.dk

8. november 2017

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt pr. e-mail

Høring: Ændring af bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder

FRI takker for muligheden for at fremkomme med bemærkninger til ovennævnte høringer.

I forbindelse med høringen vil FRI gøre opmærksom på FRI's høringssvar af den 5. maj og 9. juni, hvor FRI har bemærkninger til effektivitet og gennemsigthed af ordningen.

Generelt vil FRI opfordre til, at begrebet "energibesparelse" skal forstås i bredeste forstand som "ikke anvendt energi", der enten skyldes en mere effektiv brug af energi eller sparet energi i *slutforbruget*. Dette bør afspejles i reguleringen og i praksis.

FRI stiller sig endvidere til rådighed med forslag til en ny model for energispareordningen efter 2020. FRI har arbejdet med nogle forslag og vil gerne præsentere disse for Energistyrelsen.

Med venlig hilsen

Majbritt Juul
Chefkonsulent Energi og bygninger

Direkte: +45 3525 3746

Mobil: +45 2678 2679

E-mail: mj@frinet.dk

Besøgsadresse:

Industriens Hus
Rådhuspladsen
København V
T: +45 35 25 37 37
F: +45 35 25 37 38
E: fri@frinet.dk
W: www.frinet.dk

Postadresse:

Vesterbrogade 1E, 3. sal
Postboks 367
DK-1504 København V

Frederik Lyngge Halvorsen

Fra: Peter Meyer Elphick Frandsen <pemef@eniig.dk>
Sendt: 7. november 2017 15:16
Til: Pernille Lindgren Jacobsson
Cc: Mads Thomsen Hammershøj; Lars Christensen; Kasper Møller Skytte; Svend Erik Pedersen
Emne: Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kære Pernille Lindgren Jacobsson,

På vegne af Eniig Energi A/S, som håndterer Energiselskabernes Energispareindsats for Net- og distributionselskaberne N1 A/S, Eniig Varme A/S og Nord Energi Net A/S, fremsendes hermed et mindre høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder.

Til denne bekendtgørelse vil vi specielt gøre opmærksom på følgende.

Bilag 4 - Energiindholdet i udvalget brændsler til slutanvendelser – konverteringstabel

I bekendtgørelsen står der i §7 stk. 7: *"Ved opfyldelse af energisparemålene, jf. stk. 1, og opgørelse og indberetning af besparelserne anvendes de i bilag 4 oplyste energiindhold for specifikke brændsler. Der kan dog anvendes andre faktorer for energiindhold for specifikke brændsler, i det omfang disse er aftalt i energispareaftalen."*

I Aftale af 16. december 2016 om Energiselskabernes Energispareindsats stk. 10.4.18 står der: *"Ved specifik opgørelse af energibesparelsen i energiselskabernes energispareindsats anvendes de brændværdier, som fremgår af Energistyrelsens årlige energistatistik. Der er tale om nedre brændværdier."*

Det er her tydeligt, at selvom der er aftalt andet i aftalen vedr. energiselskabernes Energispareindsats. Det er forståeligt at bilag 4 kommer sig af et EU krav, men så anbefaler vi, at der i stedet benyttes brændværdier oplyst i bilag 4 frem for at referere til en anden kilde i Aftalen af 16. december.

Vi anbefaler såfremt der i bilag 4 ikke er oplyst en specifik værdi men et interval, konsulteres Energistyrelsens årlige energistatistik. Er værdierne fra Energistyrelsens årlige energistatistik ud over intervallet fra, hvad der står i bekendtgørelsens bilag 4, benyttes hhv. øvre eller nedre grænse fra bilag 4, bestemt af, om værdien fra Energistyrelsens årlige energistatistik er over eller under intervallet fra bilag 4.

Med venlig hilsen

Peter Meyer Elphick Frandsen

Kvalitetsansvarlig, Civilingeniør
Marked

pemef@eniig.dk | Mobil +45 2174 5617

Eniig Energi A/S | Tietgensvej 4 | 8600 Silkeborg | Tlf. 7015 1560 | CVR. 37 82 72 31 | eniig.dk

El- og varmeforsyning | Fiberbredbånd | Elsalg | Energibesparelser | Udelys | Teknisk salg | Vedvarende energi

J nr. 2017-6127 - Hørings svar til udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder

7. november 2017

Sagsnr.: EMN-2017-00447
lik/EPU

Hørings svar er sendt til Pernille Lindgren Jacobsson på e-mail; plj@ens.dk

HMN GasNet P/S (GasNet) kvitterer med tak for modtagelsen af ovennævnte høring, som selskabet kun har enkelte bemærkninger til.

Ad. § 3, stk. 1, pkt. 16

Beskrivelsen af kollektive produktionsanlæg er ikke korrekt, da der mangler angivelse af en nedre grænse for installeret effekt (5 MW) alternativt en nedre grænse for leveret energi-mængde (10 TJ). (Bestemmelsen er relevant i forhold til energispareaftalens pkt. 3.6).

Ad. § 24,

På baggrund af bestemmelsens ordlyd lægger GasNet til grund, at opgørelse og afvikling af differencer i Distributionsvirksomheder sker som hidtil.

Ad. Bilag 1 - tabel 1

De energisparemål, der er angivet i tabel 1, er en de facto videreførelse af det samlede energisparemål for 2016 og 2017 angivet i den gældende bekendtgørelse nr. 840, hvilket ikke umiddelbart harmonerer med, at teksten i bilag 1, hvoraf fremgår, at det er en fordeling af energisparemål for 2018.

GasNet lægger til grund, at energisparemål for 2018 fastsættes i overensstemmelse med energispareaftalens pkt. 4.2.

Vi imødeser at modtage høring over energisparemål for 2018 forud for offentliggørelse heraf.

Med venlig hilsen

Lise Kirketerp-Møller
Advokat (L)

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendt pr. e-mail til:
plj@ens.dk

Høring om ændring af bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder

DI takker for muligheden for at fremsende bemærkninger til ovenstående høring.

DI vil henlede opmærksomheden på sit høringssvar fra henholdsvis den 4. maj og 9. juni 2017 angående "Høring over bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder".

I DI's optik er det helt centralt, at den danske energieffektivitetsindsats og herunder energiselskabernes energispareindsats fremmer en mere effektiv anvendelse af energien frem for det nuværende ensidige fokus på energibesparelser. Eksempelvis er DI fortaler for, at nyttiggørelse af overskudsvarme bør kunne få tilskud og/eller rådgivning igennem energiselskabernes energispareindsats, da det er en mere effektiv anvendelse af energi, der ellers spildes.

§ 1 stk. 2 "på nuværende tidspunkt" bør ikke slettes. Baggrunden er, at i "Aftalen af 16. december 2016 om Energiselskabernes energispareindsats..." fremgår det af punkt 1.2, at "Udgangspunktet er, at net- og distributionsselskabernes indsats skal medvirke til og være væsentlig for realisering af flere energibesparelser, og at indsatsen skal have særlig fokus på realisering af energibesparelser, som ikke ville være blevet realiseret på nuværende tidspunkt uden selskabernes indsats." DI er enig i aftalens formulering, som giver mulighed for, at også fremrykkede effektiviseringer kan indgå i energiselskabernes målopfyldelse, da disse energieffektiviseringsgevinster ikke ville være blevet realiseret på nuværende tidspunkt uden energiselskabernes energispareindsats.

I § 2 23) stk. 2.1 fremhæves, at "en fremstillingsvirksomhed eller et rensningsanlæg etablerer et energianlæg, som f.eks. forbrændings- eller forgasningsanlæg, til udnyttelse af eget produceret affald, kan der ikke medregnes en energibesparelse, hvis der fra anlægget er mulighed for at eksportere el eller gas ud af virksomheden." Denne tilføjelse til bekendtgørelsen er i overensstemmelse med "Aftalen af 16. december 2016 om Energiselskabernes energispareindsats...", DI er dog ikke enig i denne begrænsning. Fokus bør være effektiviseringer, der begrænser behovet for tilførsel af energi til den kon-

krete forbruger, som det fremgår af aftalens 3.2. Om et tiltag gør dette er uafhængigt af, om der er mulighed for at eksportere el eller gas fra virksomheden.

DI stiller sig naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående. Kontakt venligst undertegnede på mail adla@di.dk eller på telefon 3016 6563.

Med venlig hilsen

Anne Lund Wilhelmsen

Frederik Lyng Halvorsen

Fra: Lars Ole Wiese <low@inteq.dk>
Sendt: 7. november 2017 09:45
Til: Pernille Lindgren Jacobsson
Emne: Udkast til ny bekendtgørelse om Energiselskabernes Energispareindsats

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Hej

Jeg har modtaget udkast til ny bekendtgørelse

Hertil har jeg en enkelt kommentar til § 7 stk 4. Den sidste sætning i afsnittet skriver : ”Hvis en tredjepart eller aktør”

For os fremstår det uklart hvad denne bestemmelse regulerer. Jeg tolker den således, at en evt. leasinggiver kan aftale med leasingtager at sidstnævnte overdrages retten til indberetning af energibesparelsen. Er det meningen med nævnte stk. 4?

Hvis ikke er det min opfattelse, at bestemmelsen bør klargøres sprogligt.

--

Med venlig hilsen
Inteq Energirådgivning ApS
v/Lars Ole Wiese
cand.merc., Ph.D.
Bollervej 33
9480 Løkken

telf. 9667 4000 eller 2327 6379

Energistyrelsen
Att.: plj@ens.dk

NGF Nature Energy
Ørbækvej 260
5220 Odense SØ
Tlf: +45 63 15 64 15

info@natureenergy.dk
www.natureenergy.dk

1. november
2017

Høringsvar vedrørende forslag til "Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om energispareydelser i net- og distributionsvirksomheder"

Nature Energy vil gerne takke for muligheden for at afgive høringssvar på ovenstående bekendtgørelse.

Det er med tilfredshed, at Nature Energy kan notere sig, at de fleste af de punkter som gasdistributionselskaberne havde anført tidligere er tilrettet i overensstemmelse med de aftaler der fremgår af referat fra møde mellem gasdistributionselskaberne og Energistyrelsen – dateret 2. oktober 2017.

Nature Energy har dog fortsat to bemærkninger idet der fortsat er enkelte punkter hvor Energispareaftalen og bekendtgørelsen ikke er i overensstemmelse.

Det drejer sig om **§2, pkt. 16: Kollektivt produktionsanlæg:**

Beskrivelsen af kollektive produktionsanlæg er ikke korrekt, da der mangler angivelse af en nedre grænse for installeret effekt (5 MW) alternativt en nedre grænse for leveret energi-mængde (10 TJ). (Bestemmelsen er relevant i forhold til energispareaftalens pkt. 3.6)

Endvidere er **Bilag 1: "Mål for net- og distributionsvirksomhedernes realisering af energibesparelser"** på ingen måde korrekt, idet der i tabel 1 er angivet et mål, der er ca. dobbelt størrelse af målet i 2017, og dermed også af den politiske målsætning.

Derudover er selve reguleringen af de enkelte sektorer sparemål ikke i overensstemmelse med Energispareaftalens pkt. 4.2, hvoraf det fremgår, hvordan sparemålet fordeles for hvert af årene 2018-20120, opgjort som en fast procentsats på 3,18 % med tillæg for enkelte brancher.

Det er Nature Energys forventning, at bekendtgørelsen bringes i overensstemmelse med Energispareaftalen også på dette punkt.

Nature Energy står naturligvis til rådighed for yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen
NGF Nature Energy

Mette Hansen